

Non Solum - kesäkuu 2018

Sisällysluettelo

Piäkirjoetus	4
Kesä hiipii	5
Klassikka saunoo ja vaeltaa -chillaillen	7
Muistoja kuluneelta lukuvuodelta	10
Opettajien keväisiä kuulumisia	15
Ympäristöministeri vieraili Klassikalla ja jätti vinkin maailman parannukseen – ”Luke- kaa kemiaa”	19
Sisäinen yrittäjyys elää klassikkalaisissa	21
StartUp High School	23
Yrittäjäksi lukion jälkeen	25
Valokuvaajan elämää	26
Yrittäjä-taiteilija Jyrki Mustonen: ”En vaihtaisi tätä mihinkään.”	31
Kokeneen yrittäjän näkökulma: Elämää yrittäjänä	34
Kysymys & Vastaus - Jännittääkö, tuore Antti Ruuskasen valmentaja Jyrki Blom?	36
Klassikan runoilija	39
Pieni ikuisuus -novelli	41
25th of May 2018	43
Almuñécarissa	45
KAKE aloitti Klassikalla	50
Klassikko, to be or not to be?	51
Kirjavinkki: Kaikki viimeiset sanat -John Green	54
Kirjavinkki: Houkutus -Stephen Meyer	55
Kirjavinkki: Poikani Sam	56

Lyhyt festariopas	57
50 kohdan bucket list	58
Opiskelijakunnan hallituksen toimintakertomus 2017-2018	60
Toimittajat	61

Piäkirjoetus

Elämä = tarina? / Tuomas Alanen

Kuva 1: Mysticsartdesign / Pixabay

Tarinoilla on suuri merkitys elämässämme. Näemme joka päivä erilaisia tarinoita, jotka kertovat meille jotain merkityksellistä. Ihmiset kertovat omia kokemuksiaan ja tunteuksiaan erilaisten tarinoiden välityksellä. Mutta mielestäni mediän jokaisen oma elämämme on yksi suuri tarina, jonka päähenkilöitä olemme me itse. Me kirjoitamme itse sen erilaiset käänteet. Olemme jo kirjoittaneet omaa tarinaamme läpi historian. Esimerkiksi Columbus kirjoitti oman tarinansa historian kirjoihin purjehtiessaan Amerikkaan, vaikkei virallisesti edes ollutkaan sinne menossa.

Näen sosiaalisen median yhtenä isona tarinana, jossa jokainen johtaa omaa päärooliaan tuottaessaan omaa tarinaansa. Katsoessani näin jälkikäteen kirjoittamiani Face-

book-päivityksiäni, huomaan jakaneeni omaa tarinaani muille. Samalla pääsee näkemään oman kehittymisensä tarinankertojana. Aina-kin omalla kohdalla tarinankerronnassa on tapahtunut huikeita harppauksia eteenpäin. Sosiaalisesta mediasta on muotoutunut nykypäivän tapa jakaa omaa tarinaa muille. Ennen tarinaa kerrottiin toreilla ja turuilla josta siirryttiin kirjekyyhkysten kautta globaaliin viestinvälittämiseen. Nykyisin tarinaa on mahdollista jakaa kaikkien maailman ihmisten kanssa vaivattomasti.

Hyvät ylioppilaat, te olette nyt kirjoittaneet yhden luvun lisää teidän omaan tarinaanne. Olette saaneet valmiiksi kolmen vuoden mittaisen projektin, joka on opettanut teille paljon. Klassikan henki tulee olemaan tärkeä osa teidän tarinaanne myös teidän jatkaessa eteenpäin kukin seuraavaan jatko-opiskelupaikkaanne. Eläkää rohkeasti ja älkää pelätkö mahdollisuuksia, ei koskaan voi tietää minne ne vie teidät!

Olemme tuoneet tarinankerronnan huomauttamme suuremmaksi osaksi elämäämme sosiaalisen median myötä kuin aiemmin. Olemme luoneet omasta tarinastamme tavaramerkkimme. Meidät tunnistetaan tarinastamme. Siitä on tullut osa meitä. Me kirjoitamme tarinaamme joka hetki. Me elämme omaa tarinaamme.

Kesä hiipii

Marika Kauppinen

1

kesä hiipii
vaaleanpunaisin askelin
koskettaa silmiä
herättää silmut
valo ahtautuu ikkunoista
saaden jotkut nousemaan
toiset odottamaan peiton alla
energiavirtaukset tunkevat läpi
aivokuoren
multakerrosten
pian juuret ehkä katseellaan
nousevat taas valoon
voi olla, että on aika vapauden
myös kahlituille siemenille

kesä ei koputa
se virtaa läpi metsien
raivaa tieltään jäät
eikä jätä kenkiään eteiseen
se puhalttaa kasvosi siitepölyyn
ja alkaa paistaa lettuja

2

¹<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/kesarunoyksi.jpg>

²<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/kesakuva2.jpg>

eivät kaikki kestä
sitä vapautta ja valoa
vapautta, jossa tyhjät päivät
ajavat lattialle
valoa, joka ahdistelee
yöeläimet nurkkiinsa
eivät kaikki kestä
kirsikankukatkin
kaatuvat jo maahan

³<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/kesäkuva3.jpg>

Klassikka saunoo ja vaeltaa -chillaillen

Ella Mustonen

Kesälomalla on ihanaa rentoutua ja pitää hauskaa. Tavat nauttia kesästä vaihtelevat kuitenkin aika paljon. Muutama klassikkalainen kertoo, miten he aikovat viettää kesää.

Mari Nurmi, uskonnon, filosofian ja psykologian opettajan kesäsuunnitelmiin sisältyvät lasten kanssa Powerparkiin suuntaaminen sekä mökkeily.

– Mitä kuuluu kesään? Yleensä risteily tai sitten jokin lomamatka, Nurmi toteaa.

Tuomas Alasen, Klassikan toisen vuoden opiskelijan, kesäsuunnitelmiin sisältyy karavaanimatkailu.

– Suosittelen karavaanimatkailua. Ympäri Suomen, ei niin väliä minne.

Lisäksi Alasen kesäsuunnitelmiin liittyy eräs kylmien säidenkin tapa.

– Sauna. Ehdottomasti, Alasen painottaa.

– Maantiepyöräily kuuluu kesään, sanoo Klassikan hovikuvaaja **Juuso Jonninen**.

– Se on mukavaa ja rentouttavaa.

Roosa Grananderin, Klassikan ensimmäisen vuoden opiskelijan, kesänviettoon liittyy huvipuistossa kiljahtelu.

– Särkänniemi on must.

Muikin matkustelu on Grananderille mieluisinta.

– Ei välttämättä edes tarvitse mennä ulkomaille.

Grananderin kesälomaan kuuluu myös jäätelön syöminen.

Julia Tuovinen aikoo syödä kesällä jäätelön lisäksi myös mansikoita. Kesäsuunnitelmiin kuuluu myös kavereiden kanssa oleminen.

Vilma Taiponen aikoo tehdä kesän alussa lukiokursseja kesälukiossa. Sen jälkeen Taiponen lomailee.

– Me käydään yleensä kesällä perheen kanssa kansallispuistossa.

Lisäksi kesän lopussa menen kaverini kanssa kansalaistiedon kurssille. Siellä on kaikenlaisia ajankohtaisia ja poliittisia juttuja.

Kesällä Salla Nicholls viettää aikaa musiikki-leirillä.

– Kuoron kanssa lähdetään myös Espanjaan.

– Toivottavasti pääsen myös kavereiden kanssa vaeltamaan.

Nicholls on käynyt myös edellisinä kesinä vaeltamassa.

Jolanda Varis viettää kesällä aikaa kalifornialaisten ystäviensä kanssa.

– Meillä on yhteisiä tuttuja. Siten tutustuttiin.

– Heidän kanssaan varmaan käymme Nordkapissa, sillä he eivät ole käyneet siellä.

Variksen loppukesän suunnitelmissa on mennä veneilemään perheensä kanssa.

Klassikan opinto-ohjaajan Markku Ukkosen kesään liittyy rentoutuminen ja mökkeily. Myös musiikkia kuullaan kesän aikana.

– Ilovaari eli Ilosaarirock. Siellä on hyviä esiintyjä.

– Jokaiseen kesään kuuluu jokin musiikkitahtuma, Ukkonen painottaa.

Myös Elsi Mörskyn, Klassikan ruotsinopettajan kesäsuunnitelmissa on mökkeily.

– Mökillä on parasta se, ettei kaiken tarvitse olla niin justinsa, Mörsky naurahtaa.

Gramoz Perqun kesän vaatimukset ovat selvät:

- Aion nukkua, chillata ja stressata vähemmän.
- Myös Joonatan Bruun aikoo nukkua paljon kesällä.
- Odotan kesää hyvillä fiiliksillä.

Klassikan liikunnanopettajan Jyrki Blomin kesään kuuluu keihäänheitto.

- Sain lisätehtäviä keihäänheiton parissa tälle kesälle, joten tämä kesä ei ole pelkkää rannalla makaamista.

Kesä on mahtavaa aikaa kokeilla uusia asioita, sillä silloin monilla on enemmän aikana. Kesäloma alkaa pian, joten nyt on aika viimeistellä summer bucket -listat ja alkaa toteuttamaan niitä!

Muistoja kuluneelta lukuvuodelta

Kiia Turunen

Niin sitä on taas aika rientänyt siihen pisteeseen, että kesäloma kolkuttaa aivan nurkan takana ja sadat klassikkalaiset odottavat malttamattomina kesälaitumille singahtamista pitkän ja uuvuttavan lukuvuoden jälkeen. Opiskelijat ovat tehneet ahkerasti töitä läpi vuoden ja nyt raskas raataminen palkitaan omalla lempitekemisellä, kuten pitkillä aamuunilla, aurinkoisilla lomareissuilla ja stressivapailloilla kesäpäivillä yhdessä kavereiden kanssa. Ei tarvitse huolehtia koulusta pariin kuukauteen, vaan saa käyttää aikansa niin kuin itse haluaa ja nauttia vapaudesta täysin mitoin.

Kulunut vuosi Klassikalla on ollut tapahtumarikas ja mieleen on jäänyt varmasti monia unohtumattomia muistoja yhdessä rakkaiden opiskelutovereiden kanssa. Kesäloman kunniaksi päätin kysellä muutamilta klassikkalaisilta, miten heidän lukuvuotensa on oikein sujunut ja onko matkan varrella tapahtunut jotain erityistä, josta he haluavat muille kertoa. Lisäksi he antavat vinkkejä kanssaopiskelijoilleen siitä, kuinka otetaan lomasta kaikki ilo irti ja ollaan stressaamatta turhista.

"Lukuvuosi on ollut kokonaisuudessaan ihan

hyvä, vaikka välillä motivaatiota onkin saanut etsiä kissojen ja koirien kanssa. Kesälomaan lähdän erittäin hyvillä mielillä, koska olen todellakin loman tarpeessa. Olen lähdössä vaihtoon ensi lukuvuodeksi, joten se on paljon ajatuksissa – tosin vain hyvässä mielessä. Jännittää, mutta olen todella innoissani! Nyt yritän elää tulevan kesän ihan täysillä ennen kuin lähdän vuodeksi pois. Vinkkinä muille klassikkalaisille haluaisin sanoa, että ei saa stressata mitään eikä varsinkaan ajatella "miten vähän kesälomaa on enää jäljellä". Pitää olla paljon ulkona kavereiden kanssa ja tehdä kaikkea kivaa – syödä jäätelöä ja muuta hyvää, kuka muka välittää mistään kesäkunnosta? Nähdään vuoden päästä!"

"Lukuvuosi on ollut ihan mukava, mutta aika erilainen mitä yläasteelta tullessa oletti. Välillä on ollut rankkaa ja välillä taas vähän rennompaa. Mieleeni jäi tästä vuodesta erityisesti tiimijakso, josta ajattelin sen aikana todella negatiivisesti eikä se ollut silloin kivaa. Nyt jälkeinpäin tiimijakso ei kuitenkaan tunnukaan enää niin kamalalta, vaan loppujen lopuksi se olikin todella kiva ja erilainen kokemus. Ensimmäiset klassikkabileet jäi myös

erityisesti mieleen!"

"Kesälomaan lähdén todella hyvillä fiiliksillä, sillä tätä on odotettu kauan! Nyt pitää vaan toivoa, että kaikki kokeet menee läpi niin sitten voi rentoutua ihan kunnolla eikä tarvitse stressata niistä enää. Tällä hetkellä seuraava lukuvuosi ei ole mielessä, vaan haluan chilla- ta kesän täysin ja unohtaa koulun hetkeksi. Ensi vuodesta on tulossa sen verran rankka, että ei halua vielä miettiä sitä. Muille opiskelijoille haluaisin sanoa, että pitäkää hauska loma ja ottakaa kaikki ilo irti älkääkä stressatko yhtään koulusta tai töistä. Eläkää kesä ajatellen, että saattaa olla vain yksi mahdollisuus kokea joku asia!"

"Lukuvuosi on ollut aika raskas, mutta myös palkitseva. Kesäloma tulee oikein hyvään paikkaan ja on todella hyvät fiilikset, kun saa unohtaa koulun hetkeksi. Kirjoituksia vähän jo stressaan ensi lukuvuodessa, mutta kuitenkin ihan odottavaisilla fiiliksillä kun on kohta lukio suoritettu loppuun!"

"Kulunut lukuvuosi on ollut henkisesti aika raskas, koska muutin pois kotoa ja tuli uusi koulu ja uudet kaverit. Vuosi on kuitenkin antanut todella paljon, olen itsenäistynyt ja saanut paljon ihania ystäviä. Olen viihtynyt Klassikassa todella hyvin!"

"Lukuvuosi Klassikassa on sujunut erittäin hyvin. Sain paljon uusia tärkeitä kavereita ja

olen ihan tyytyväinen myös opiskeluihin. Kaikista ihanin asia on kuitenkin nämä uudet kaverit, koska peruskoulua muistellen olin aika yksinäinen ja omistin vain muutaman kaverin, jotka eivät hekään olleet niin tärkeitä minulle. Lukion alettua tilanne kuitenkin muuttui ja sain aloittaa niin sanotusti puhtaalta pöydältä. Vaikka opiskelut stressaa aika paljon, niin olen silti todella onnellinen ja odotan innolla mitä toinen lukuvuosi tuo tullessaan!"

"Ensimmäinen vuosi on ollut todella kiva ja olen viihtynyt superhyvin Klassikassa! Paras- ta oli rakentaa tiimijaksossa legoilla parin- kymmenen muun oppilaan kanssa. Hyvillä fiiliksillä kohti lomaa! Kesälukio on vielä edessä, mutta se on onneksi nopeasti ohi. Odotan seuraavaakin lukuvuotta ihan hyvillä mielin, varsinkin kun aineita on saanut valita enemmän itse. Haluan toivottaa oikein hauskaa kesää kaikille!"

"Kulunut vuosi on ollut todella mukava ja olen saanut paljon uusia kavereita. Lähdén kesälomalle hyvillä fiiliksillä – ehdin kuitenkin olla sunnuntain lomalla, kunnes työt sitten taas alkaa. Eiköhän seuraavastakin lukuvuodesta tule yhtä hassunhauska mitä tämä vuosi oli, vaikka ei sitä vielä mietitäkään. Muille opiskelijoille haluan sanoa, että pitäkää kaikki todella mukava kesäloma – nauttikaa nyt niistä helteistä ja viettäkää laatuaikaa kavereiden kanssa. Mukavaa kesää Klassikka!"

"Kulunut vuosi on ollut ihan jees, mutta vaatinut paljon työtä verrattuna peruskouluun. Todella hyvillä fiiliksillä kesälomalle! Olen ihan loman tarpeessa ja on kiva, ettei tarvitse miettiä koulujuttuja kahteen kuukauteen. Ihan hyvillä fiiliksillä odotan myös seuraavaa lukuvuotta, vaikka ei ole oikeastaan tullut edes mietittyä vielä niin pitkälle!"

"Mennyt lukuvuosi on ollut melko kiireinen, mutta täynnä kaikkia mukavia tapahtumia joiden voimalla on jaksanut tsemputa loppuun asti. Kesälomalle lähdän huippufiiliksillä ja loma tulee todellakin tarpeeseen. Olen niin valmis lomalle, että en halua edes ajatella ensi lukuvuoteen asti. Terveisiä muille klassikkalaisille: nauttikaa lomasta ja törmäillään touhuilla!"

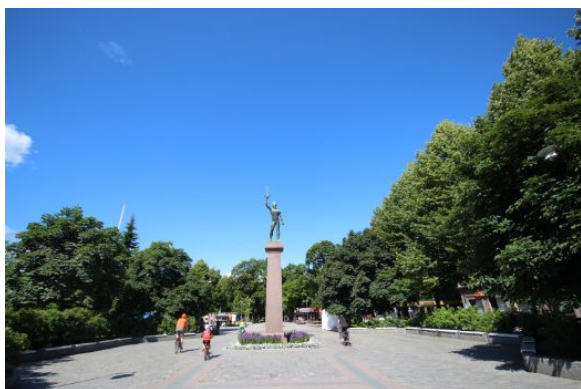
"Kulunut lukuvuosi on ollut melko mukava ja onnistunut. Alkuvuodesta tosin tuntui siltä, että mitenköhän tästä vuodesta selviää, mutta nopeasti se onneksi meni. Vuoden

aikana on tullut paljon uusia kavereita ja joistakin käy kyllä kiittäminen sitä pahamaineista tiimijaksoa... Kesää odotan oikein innolla – ihan tervetullut tauko kaiken puurtamisen keskellä. Jos vaan säät pysyisi yhtä lämpiminä kuin nyt toukokuussa, niin kyllä kelpaisi rannalla loikoilla (kunnes palaa). Pakko kai sitä on ensi vuottakin jo jonkun verran mietiskellä, mutta saa jäädä ajatuksen tasolle vielä tässä vaiheessa. Koulun miettimisestä kesälomalla ei ole varsinaisesti mitään hyötyä (paitisi jos on kesälukiossa, silloin se on suorastaan suositeltavaa), joten kannattaa syödä mieluummin vaikka jäätelöä tai hyvää grilliruokaa. Toivotan kaikille klassikkalaisille mahtavaa lomaa, kyllä täällä Suomessakin tarke-nee!"

"Lukuvuosi on ollut kokonaisuudessaan todella kiva ja aika erilaista mitä yläkoulussa. Erityisesti se, että opiskeltavaa on paljon enemmän ja ei ehdi panostamaan samalla tavalla kaikkiin aineisiin. Ensimmäisen vuoden aikana on tullut opittua sellainen taito, että osaa opiskella sen verran mitä jaksaa eikä sitten ylikuormitu. Itselleni jäi mieleen ainakin tiimijakso, kun se oli niin erilaista kuin normilukio eikä siitä tiennyt mitään ennen lukioon tuloa. Tiimijakso oli sinänsä ihan kiva, mutta mielestäni jotain muutoksia tarvitaan ja ensi vuonna pidettävä tiimijakso tulee varmasti olemaan paljon parempi kuin tänä vuonna, koska opettajat ovat saaneet hyvää

rakentavaa palautetta. Tämä vuosi on mennyt koulussa ja hyvässä seurassa todella nopeasti. Todella kiva, kun tulee kesäloma: saa unohtaa kokonaan kaiken stressin ja tulla sitten kesän jälkeen paljon virkeämpänä takaisin kouluun. Toivotan kaikille klassikkalaisille oikein hyvää lomaa!"

"Kulunut vuosi on ollut todella mukava ja Klassikka on kyllä yllättänyt! Olen viihtynyt älyttömän hyvin ja saanut paljon uusia tuttavuuksia. Mieleepi on jäänyt erityisesti kaikki koulun yhteiset jutut ja tapahtumat vapujuhlineen ja limudiskoineen. Penkkarit oli myös kivat! Vaikka lukuvuosi onkin ollut todella onnistunut, lähten silti ihan huikeilla fiiliksillä kesälomalle ja varmasti kaikki ollaan tässä vaiheessa jo sen tarpeessa. Uutta lukuvuotta ei todellakaan mietitä vielä, koska kesällä kuuluu elää päivä kerrallaan. Koulu unohdetaan yksinkertaisesti sillä tavalla, että kirjat tungetaan jonnekin kauas ja pidetään ne siellä piilossa ihan suosiolla se pari kuka. Ihanaa kesää kaikille!"

"Lukuvuosi on ollut mukava, tosin melko rankka ja kului osittain totutelleena uuteen kouluun ja sen käytäntöihin. Vaikka välillä oli vaikeampia jaksoja, koulun yhteiset tapahtumat toivat kivaa piristystä perusarkeen ja ilmapiiri oli kannustava. Kesälomalle lähten mahtavilla fiiliksillä, sillä tätä on odotettu! Seuraavaan lukuvuoteen lähten positiivisin mielin, vaikka lukujärjestys näyttääkin täydeltä. Ensi vuonna edessä on kuitenkin vaikka mitä kivaa, kuten yksi lukion kokekohdista, Wanhojen tanssit!"

"Koko lukuvuosi on sujunut kaikinpuolin hyvin ja melko rennosti. Lukuvuodesta on jäänyt parhaiten mieleen kaikki uudet kaverit. Loma tulee kyllä nyt tarpeeseen ja odotan sitä innolla! Seuraavaa lukuvuotta odotan mielenkiinnolla ja vaikuttaa ihan kivalta, mutta pyrin nyt kuitenkin ensin lomailemaan vähän ennen kuin mietin sitä sen tarkemmin!"

"On ollut todella mukava lukuvuosi, Klassik-

ka on ollut erittäin jees paikka opiskella ja ilmapiiri on ollut aivan mahtava. Vahvasti mieleen on jäänyt ainakin tiimijakso ja Suomi 100-juhla. Kesälomalle lähdén hyvillä fiiliksellä ja se tulee erittäin tarpeeseen. Seuraava lukuvuotta ei ole tullut vielä mietittyä, mutta varmasti yhtä mukava on siitäkin tulossa!”

”Kulun lukuvuosi on ollut erittäin mukava ja olen saanut paljon uusia kavereita, mikä on aina huippua! Abina penkaripäivä jäi kyllä ehdottomasti mieleen positiivisissa merkeissä. Erittäin hienosti järjestetty tapahtuma! Lomalle lähtee kyllä hyvillä fiiliksellä ja on todella mukava päästä nauttimaan ulkoilmasta ja vapaasta rytmistä. Muille opiskelijoille haluaisin sanoa, että viettäkää paljon aikaa ulkona ja liikkuen – se vie varmasti ajatuksia muualle!”

”Aluksi oli rankkaa, kun muutin yksin Kuopioon. Ajattelin vaan, että ”apua, tämä työmäärä on ihan hullu, en osaa mitään ja haluan amikseen”, mutta onneksi se kuitenkin lähti siitä sitten ihan hyvin käyntiin. Kouluarki on mennyt ihan hyvin, mutta nyt viimeisellä koeviikolla ei jaksaisi enää lukea, niin on sellainen ”ah, onneksi loma alkaa” -fiilis. Odotan innolla kesälomaa ja aion nauttia siitä täysin siemauksin. En ajattele koulua

ollenkaan ja syön paljon mansikoita, herneitä ja tuoreita vihanneksia mitä kesällä saa. Muille klassikkalaisille sellaiset terveiset, että ottakaa rennosti, olkaa kavereiden kanssa ja nukkukaa paljon (itse ainakin aion). Muistakaa myös syödä jäätelöä!”

Syksyllä edessä oli vielä pitkät viisi jaksoa täynnä opiskelua, mutta niin sitä vaan kaikesta selvittiin ja nyt ollaan jo kesälomalle lähdössä. Olen varma, että kaikki Klassikan opiskelijat ovat lomansa ansainneet ja ahkeroineet ihan riittävästi kuluneen lukuvuoden aikana. Toivon, että klassikkalaiset muistavat ottaa lomasta kaiken ilon irti ja nauttia aurinkoisista kesäpäivistä täysin henkäyksin. Toivottavasti kukaan ei stressaa lomalla koulusta, vaan jättää kaikki opiskeluun liittyvät ajatukset suosiolla elokuuhun ja keskittyy noudattamaan rentoa ja huoletonta elämäntapaa (edes) näiden parin kuukauden ajaksi. Jokainen tehköön tästä elämänsä parhaan kesän ja pitäköön hauskaa niin paljon kuin sielu sietää. Arvon opiskelutoverini, hyvää kesälomaa – nauttikaa elämästä täysin rinnoin, sillä sen te kaikki olette sataprosenttisen varmasti ansainneet!

Kuvat: Kiia Turunen

Opettajien keväisiä kuulumisia

Juhani Ikäläinen

Klassikan opettajillakin on pian taas lukuvuosi takana ja kesälaitumet edessä. Kyseimme heidän (1) ajatuksiaan menneestä lukuvuodesta, (2) uudesta ops:sta ja (3) tulevan kesän suunnitelmista. Pyysimmepä lähettämään myös (4) terveisiä tuoreille kevään ylioppilaille.

Henna Hämynen (ÄI)

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Jopas on lukuvuosi hurahtanut nopsasti! Syksyllä uutta ja ihmeellistä oli ensimmäistä kertaa järjestetty tiimijakso. Iso aikaa vievä juttu oli myös suurella työvoimalla valmistettu ja toteutettu upea Suomi100-juhla.

1. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta.

Uuteen ops:aan on herätty kurssi kurssilta ja muutettu sitä mukaa opetusta, koska uutta ja vanhaa ops:aa käytiin rinnakkain. Keskeistä on mielestäni ollut jatkuva arviointi, ja itse- sekä vertaisarviointi, vaikka niitä on käytetty äidinkielen kursseilla jo iät ajat. Siispä äidinkielessä muutos ei ole ollut kovin radikaali.

1. Kesälomasuunnitelmia.

Uutena juttuna varasin kasvimaapalstan kesäksi Kuopion Savisaaresta. Jos jollakulla on lomalla tylsää, niin tarjolla on rikkaruohojen kitkemistä siellä palstallani!

1. Terveiset kevään ylioppilaille.

Jos tulevaisuudensuunnitelma A ei käy toteen, niin sinulla on kaikki muut aakkoset B:stä Ö:hen edelleen käytössäsi.

Risto Vuori (HI, YH)

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Minulle tämä on ollut ensimmäinen lukuvuosi pelkästään Klassikan opettajana. Työntäyteinen, mutta mukava sellainen! Opiskelijat ovat suoriutuneet hienosti ja yleisilmapiirikin on ollut myönteinen.

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta.

Uuden ops:n päämäärät, kuten opiskelijan oma vastuu ja erilaiset opiskelumenetelmät, ovat tuntuneet oikeilta. OPS:n toteutustavoissa omassa työssäni on vielä hiukan hakemista, mutta kyllä tämä alkaa vähitellen hahmottumaan.

3. Kesälomasuunnitelmia.

Loman kohokohtana lähdetään perheen kanssa Sisilian matkalle. Vietetään kesää myös appivanhempien mökillä.

4. Terveiset kevään ylioppilaille.

Teillä on hieno suoritus takana. Mutta muistakaa, että tämä on vasta yksi virstanpylväs elämässänne. Avoimin mielin siis eteenpäin!

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Intensiivinen ja kuormittava osuus oli sykyinen tiimijakso, mutta antoisaa siinä oli uuden kokeilu ja uusien ideoiden herääminen.

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta.

Onhan siinä uuden ops:n toteuttamisessa omat haasteensa ja suunnittelua vaaditaan paljon. Välillä väsyttääkin! Toisaalta olen kehittänyt opetusta omien ideoideni pohjalta, mikä on motivoivaa. Esimerkiksi biologian tunnilla ratkaistaan murhamysteeripeliä opiskelijoiden kanssa.

3. Kesälomasuunnitelmia.

Lomailla! Työt unohdetaan loman ajaksi. Tuossa on Englannin ja Italian matkat. Kotonakin tulee oltua, laitettua pihaa ja treenattua. Lisäksi vietän aikaa perheen ja ystävien parissa.

4. Terveiset kevään ylioppilaille.

Teidän kanssa on ollut ihanaa työskennellä ja nähdä kehitystänne! Toivottavasti yo:t ovat sujuneet hyvin ja jatkosuunnitelmat toteutuivat. Kaikkea parasta jatsoon!

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Klassikalla on perinteiseen tapaan ollut huikea henki, ja olen päässyt sitä nyt kokonaisen vuoden todistamaan. Porukkaa ei tarvitse patistella vaan opiskelijat ovat hyvin aktiivisia.

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta.

Se on avannut silmiä siihen, miten opettamista voi tehdä eri tavallakin. Tykkään siitä, että opiskelija ottaa enemmän vastuuta ja toisaalta opettajana pääsee pintaa syvemmälle siinä, millä tasolla kukin opiskelija on menossa.

3. Kesälomasuunnitelmia.

Aih, vaikea kysymys. Suunnitelmat ovat aikailla vielä auki. Ainakin salibänditreeniä on luvassa. Jonkin verran töihin liittyviä suunnitteluhommiakin on tehtävänä. Heinäkuu olisi

tarkoitus käyttää lomailuun.

4. Terveiset kevään ylioppilaille.

Nauttikaa hetkestä! Nyt on vielä vapaata, myöhemmin ei niinkään, kun jatkatte eteenpäin uusissa kuvioissa.

Sonja Lampinen (ENA, EAB)

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Palasin työhön vasta toisessa jaksossa vuoden poissaolon jälkeen ja paljon oli sillä välin muuttunut: ops, oppikirjat, sähköpostijärjestelmä, ja yo-kirjoituksetkin olivat digitalisoituneet. Huh huh!

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta.

Paljon oli mietittävää siinä, miten saisin uudistettua opetusta. Työtä tämä tuottaa vieläkin. Toivon, että uusi ops on näkynyt työssäni erilaisina tuntuksina. Yritän luoda opiske-

lijoille ryhmätyötuokioita ja toisaalta yksilöllisiä reittejä, etteivät kaikki purisi samaa purkkaa. Kyselen myös opiskelijoilta heidän ideoitaan. Luovempien arviointitapojen haasteena on suuret ryhmäkoot.

3. Kesälomasuunnitelmia.

Minulla on siirtolapuutarhamökki kotiseudullani Joensuussa, joten luvassa on sukkulointia Kuopion ja Joensuun välillä. Tavoitteena on tavata ystäviä, pelata pesäpalloa ja ehkä tanssiakin.

4. Terveiset kevään ylioppilaille.

Rohkeasti uteliaina ja avoimina eteenpäin uusia asioita kokeillen! Selvittäkää asioita ennen kuin muodostatte niistä mielipiteitä. Muistakaa myös pitää yhteyttä vanhempiin ja entisiin ystäviin.

Jarmo Heikkinen (FY)

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018. Aloitus oli rankka usean opettavan kurssin ja ylisuurien ryhmien takia. Fysiikan tunneilla on kuitenkin ollut läpi lukuvuoden innokkaita ja työteliäisiä opiskelijoita.

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitelmasta. Ristiriitaisia mietteitä. Positiivista on se, että joitakin sisältöjä on karsittu ja supistettu, mikä vähentää opiskelijoiden opiskelumäärää ja vapauttaa aikaa esimerkiksi mitauksien tekemiselle. Toisaalta jotkin asiat on esitetty epäloogisessa järjestyksessä ja perusteltu heikosti.

3. Kesälomasuunnitelmia. Kesälomareissu Eurooppaan on suunnitteilla perheen kesken. Perheessä on urheilijoita, joten harjoittelun merkeissä ja itsekin tulee liikuttua. Vietetään aikaa myös mökillä Pohjois-Savossa ja kyllä hän se venekin järveen luiskahtaa.

4. Terveiset kevään ylioppilaille. Runsaasti onnea tulevaan! Toivottavasti pääsette haluamaanne opiskelupaikkaan ja sinnikkyyttä riittää, vaikka opiskelupaikka ei avautuisikaan ensimmäisellä yrittämällä.

Lari Härkönen (MA)

1. Mietteitä kuluneesta lukuvuodesta 2017-2018.

Huh, tässähän melkin herkistyy kun kesä on jo näin lähellä. Töitä on tullut tehtyä oikein olan takaa. Mukavana erityistehtävänä tänä lukuvuonna on ollut Sakkyn ICT-työssäoppi- ja opiskelijoiden ohjaaminen.

2. Ajatuksia uudesta opetussuunnitel-

masta.

Eihän tämä uusi opetustyyli ole vielä aivan verissä ja selkärangassa. Ajatustyötä uusi ops on vaatinut ja esimerkiksi arviointiin käytetty työmäärä on kasvanut. Ponnekkaasti on lähdetty kuitenkin toteuttamaan ja siinä ollaan edistytty hyvin

3. Kesälomasuunnitelmia.

Alkuloma menee töiden merkeissä. Valmistelen jo tulevaa syksyä esimerkiksi OPO-TVT -kurssin osalta.

4. Terveiset kevään ylioppilaille.

Muistakaa luoda hyviä kontakteja uusissa ympäristöissä, minne päädyttekään lakin saatuanne. Mutta ennen tätä: nauttikaa täysillä lakkiaispäivästänne! Sen olette ansainneet kovalla työllänne.

Ympäristöministeri vieraili Klassikalla ja jätti vinkin maailman parannukseen – ”Lukekaa kemiaa”

Janne Jääskeläinen

Kuva 2: ⁴

Klassikan ympäristötietoinen opiskelijaväki sai tiistaina 17.4. aikaisen joululahjan, kun asunto-, energia- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen saapui kansallisen ilmastopoliittisen päätöksenteon huipulta vieraaksemme koululle.

Arvokkaan leppoisasti esiintynyt maatalous- ja metsätieteiden maisteri kertoi liikuntasaliin kerääntyneelle yleisölleen ilmastopolitiikan nykylinjauksista niin globaalisuuden kuin kansallisessakin mittakaavassa. Optimistiseen sävyyn puhunut Tiilikainen korosti useaan otteeseen vuoden 2015 Pariisin sopimuksen merkitystä, ja painotti sen globaalin toimeenpanon tärkeyttä ja sanoi ilmaston ”siedettävän” kahden asteen lämpenemisen olevan yhä poliittisena tavoitteena taistelussa ilmastomuutosta, Tiilikaisen sanoin kohdalonkysymystä, vastaan.

Tiilikainen puhui kehittyvien maiden tukemisen tärkeydestä, sekä yleisesti taakanjaosta hiilidioksidipäästöjen vähennystalkoissa. Käytännön poliittisiksi työkaluiksi päästöjen vähentämiseen Tiilikainen nosti jo nyt energiantuotantoon ja teollisuuteen ulottuvan päästökaupan tehostamisen, sekä kysyttäessä ohelle kasvihuonekaasupäästöihin kohdistuvan verotuksen.

Nykyisen hallituksen konkreettisena aikaansaannoksena Tiilikainen mainitsi vierailua edeltäneellä viikolla julkistetun esityksen kivihiilestä luopumisesta vuoteen 2029 mennessä. Muuhun päivän poliittiseen vääntoon Tiilikainen otti myös sivumennen kantaa puolustaen Suomen EU-kabineteissa kritiikkiä saanutta kantaa LULUCF-metsienkäyttösopimuksessa.

Kenties vierailun kunnianhimoisinta ilmastopoliittista puhetta kuultiin Tiilikaisen esitellessä Suomen tavoitetta hiilineutraaliudesta vuoteen 2045 mennessä. Tiilikaisen hymyn lomasta kummunneiden sanojen mukaan ensimmäisten joukossa maailmassa.

Ministeri vastasi myös juontajien lukemiin sekä yleisöstä esitettyihin kysymyksiin, jotka koskivat niin ympäristöministerin koulutustaustaa, ympäristöpoliittisia mielipiteitä, kuin lintuharrastustakin.

⁴<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/2018-05-21.png>

Kovana lintubongarina tunnettu Tiilikainen ilmaisi huolensa luonnon monimuotoisen kärsimisestä.

Lisäksi ministeri kertoi vastustavansa uuden ydinvoiman rakentamista ja listasi keinoja päästä muovista yhä paremmin eroon. Sujuvasanainen ja asiantunteva ministeri joutui haastavienkin kysymysten äärelle yleisön tentatessa turvepolitiikasta ja Olkiluoto 3:n valmistumisaikataulusta.

Koulutuksesta puhuttaessa Tiilikaiselta kysyttiin, mitä aloja ympäristöasioista kiinnostuneiden nuorten kannattaisi tulevaisuudessa hakeutua opiskelemaan. Vastauksena saatiin

luonnontieteet, tekniikka ja talous.

Lukio-opintojen suhteen ministeri nosti yhden aineen ylitse muiden: "Opiskelkaa kemiaa!"

"Kemian opet, näinhän me sovittiin", ministeri pilke silmäkulmassa päätti.

Sisäinen yrittäjyys elää klassikkalaisissa

Sara Lahti ja Tuomas Heikkinen

Millaista on yrittäjyys Klassikassa? Parhaiten kysymykseen osaa vastata opettaja **Risto Vuori**.

Nykyään työelämässä korostetaan muun muassa hyviä vuorovaikutustaitoja, itsetuntemusta ja joustavuutta, riippumatta siitä, toimiiko varsinaisena yrittäjänä vaityöntekijänä, joten niiden opettamisesta on tullut tärkeää.

Vuoren mukaan *yrittäjyyskasvatus kysyy yksinkertaistettuna: Kuka suunnittelee, tekee ja arvioi?* Näin ollen mitä kokonaisvaltaisemmin kysymyksiin vastataan, sitä enemmän ollaan tekemisissä yrittäjyyskasvatuksen kanssa.

Yrittäjyyttä kannustetaan Klassikassa Teidän nuorten takia. Keskiössä on teidän työelämätaitojenne kehittäminen."

Yrittäjyyden edistäminen ei ole kuitenkaan erillinen saareke, jonka piirissä tapahtuisi kaikki harjoittelu vaan sitä tuodaan esille monissa asioissa, kuten tiimijakson, oman oppimisen arvioinnin ja -etenemistahdin valitsemisen yhteydessä, kertoo Vuori.

"Meillä on Klassikassa paljon opiskelusisältöjä ja -tapoja, joista ei puhuta yrittäjyytenä, mutta jotka kuitenkin toteuttavat yrittäjyyskasvatuksen tavoitteita."

Vuoren mielestä yrittäjyys Klassikassa on mukavaa tekemistä opiskelijoiden kanssa ja opiskelijoiden kesken joka päivä. Huippuesimerkki tästä on tänä lukuvuonna Henna Hämynen ja Mervi Kovanen opastamana toteutettu *Suomi 100 -juhla*. "Siinä nähtiin monipuolista ja laadukasta osaamista eri osa-

alueilta monilta opiskelijoistamme", kiittelee Risto Vuori.

Teillä opiskelijoilla on taitoa ja osaamista, jotka eivät aina pääse esille perustunneilla.

Klassikassa tarjotaan mahdollisuuksia erilaisille projekteille ja toiminnalle, esimerkiksi tutoreina, digitutoreina, juhlaesiintyjänä, tekniikkavastaavina ja opiskelijakunnan hallituksen jäsenenä Puljun pyörittämiseen. Näitä kaikkia ei heti mieltäisi yrittäjyyteen liittyviksi, mutta ne ovat sitä suurimmaksi osaksi.

"Lyhyesti sanottuna osallistukaa ja ottakaa vastuuta", kannustaa Vuori, "se tuottaa varmasti joskus stressiä, mutta antaa myös lopulta paljon itsetuntemuksen, -luottamuksen ja yhteisöllisyyden kasvun kautta."

Yrittäjyyden voi jakaa *ulkoiseen* ja *sisäiseen* yrittäjyyteen. Ulkoinen on sitä, kun ollaan oikeasti yrittäjiä ja sisäinen taas sitä, kun otetaan vastuuta omasta tekemisestään ja toimitaan yritteliäästi.

"Niinpä tuo ulkoinen yrittäjyys on selkeästi marginaalissa koulussamme ja suurin osa edellä kuvatusta sijoittuu tuohon sisäiseen yrittäjyyteen."

Nuori yrittäjyys ry:n tarjoama **Vuosi yrittäjänä** -ohjelma on ulkoista yrittäjyyttä. Tämä ohjelma tarjoaa matalan kynnyksen yrityksen perustamiseen ja pyörittämiseen kaverin tai kavereiden kanssa lukuvuoden ajan.

"Eli vinkki kaikille oman yritysideoon, yksinkertaisen ja pienenkin, kokeilemisesta kiinnostuneille, ottakaa yhteyttä minuun. Ymmärrän epäilyn siitä, että tämä vie aikaa eikä liity yo-kirjoituksiin, mutta oikeasti se voi olla kokemus, joka kartuttaa osaamistanne ja nostaa arvoanne työmarkkinoilla.

Muistutuksena: tästä saa kurssisuorituksen!"

Pienemmässä määrin yrittäjänä olemista mallaa myös toinen NY -ohjelma eli yleensä tammikuun lopulla pidettävä **24h-leiri**. Siinä suunnitellaan ja esitellään oma liikeidea pienryhmissä sekä tutustutaan yrittäjätarinoihin että rennoissa merkeissä myös uusiin ihmisiin. Tuo on hyvä esimerkki nuorilta nuorille toiminnasta, kun tutorit suunnittelevat ja toteuttavat leirin.

Tänä lukuvuonna koulumme opiskelijoilla oli mahdollisuus tutustua yrittäjyyteen **StartUp-lukion** kautta. Tämä kolmen kurssin kokonaisuus suoritettiin etäopiskeluna Otava opistolle. Lisäksi on valtakunnallinen **Yrityshyvä-kilpailu** ja tietenkin eri **oppiaineiden kilpailut**, joten voidaan huomata, että ympäristömme on täynnä erilaisia mahdollisuuksia. Tätä tukee hyvin opettajamme kehoitus "Osallistukaa ja ottakaa vastuuta!"

Risto Vuori muistelee myös Klassikasta ponnistaneita yrittäjiä.

"Vuosien varrella on tullut varmasti monia yrittäjiä. Vaikka olemme kiinnostuneita siitä, miten klassikkalaiset pärjäävät lukion jälkeen, niin osan kohdalta jäljet päättyvät valitettavasti lakkien jakamisen jälkeen Opistotien ja Puistokadun risteykseen. Toisaalta kun viitisen vuotta sitten järjestimme Klassikanpäivän yrittäjyysseuralla, niin meillä oli talo täynnä jollain tavalla kouluumme liittyviä yrittäjiä tai oman alansa huippuosaajia."

Klassikasta tulleita yrittäjiä ovat esimerkiksi nykyinen lentopallomaajoukkueen valmentaja **Tuomas Sammelvuo**, autokaupassa mukana oleva **Aki Väänänen** ja jo lukioaikana yrittäjiksi ryhtyneet **Antti Lähtevänoja** ja **Roope Heikkilä**.

Tuoreimpia yrittäjiä ovat paljuvuokrausta pyörittävä **Topias Tammi** ja valokuvaustoimintaa harjoittava **Juuso Jonninen**. Lisäksi meiltä löytyy vankkaa yrittäjäosaamista rehtorin huoneesta, joten vinkkejä on tarjolla

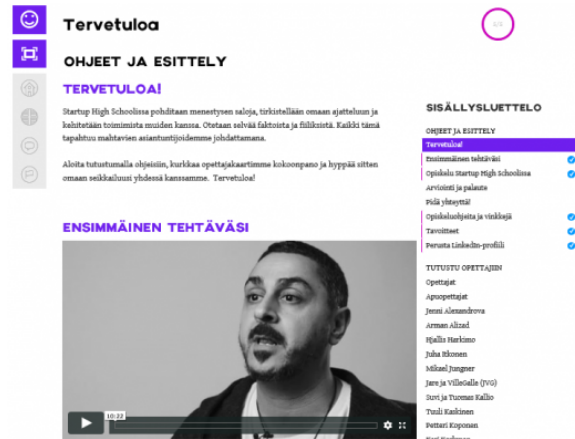
Risto Vuori kertoi myös, että Klassikalla on osuuskunta nimeltään **YTY-Finland** (yhteistyö ja yrittäjyys) yhdessä Lyseon kanssa. Tämä perustettiin kymmenisen vuotta sitten ja silloinen Intia -projekti on kuihtunut, joten osuuskunta jäi vaille roolia. Se on kuitenkin vielä olemassa ja sille on kehitteillä uutta toimintaa koulussamme.

Katsotaan, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

StartUp High School

Tuomas Heikkinen ja Marika Kauppinen

Tänä lukuvuonna meillä klassikkalaisilla oli mahdollisuus oppia yrittäjyyden taitoja ilmaisella *Startup High School*:n kolmella verkko-kurssilla. Kurssit sisälsivät mm. tunnettujen eri alojen yrittäjien videoluentoja sekä itse suoritettavia tehtäviä, joiden kautta havainnoitiin omia vahvuuksia ja opittiin yrittäjyydestä. Jokainen kurssille osallistunut sai lähteä tutkimaan yrittäjyyttä oman ideansa näkökulmasta ja edetä halutessaan jopa sen toteuttamiseen.

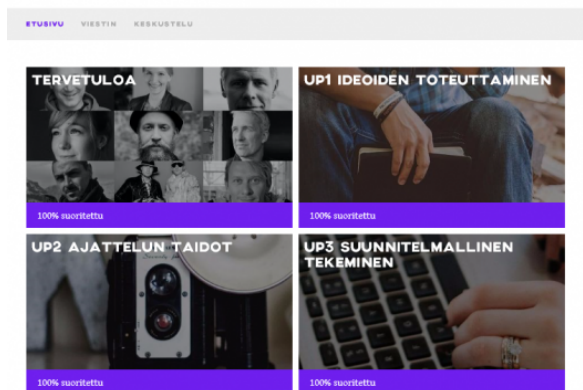
Kuva 3: Ensimmäinen tehtävä Tervetuloa-osiossa.

100 kurssilaista

Kurssille valittiin 100 henkilöä ja 2017 vuosi oli ensimmäinen, jona kurssi pidettiin. Tulvaisuuden suunnitelmissa olisi, että kurssin oppilaiden määrä nousisi sadasta tuhanteen ja sitä mukaa lähtisi laajentumaan.

Kurssi toimi kokonaan netissä ja jokaisella oppilaalla oli omat tunnukset, joiden avulla pääsi sivulle, jossa opiskeleminen tapahtui. Kurssilla oli myös käytössä Facebook-ryhmä, jota kautta oikeastaan kaikenlainen yhteydenpito niin opettajien ja oppilaiden kuin oppilaiden kanssa keskenään tapahtui.

Kurssin etusivulta nähdään neljä laatikkoa, ensimmäinen on tervetuloa-osio, jossa kerrotaan, miten kurssi toimii, ja kolme muuta ovat kursseja, jotka syventyvät yrittäjyyteen omilla tavoillaan.

Kuva 4: Startup High Schoolin etusivu.

Duudsonit, Arman Alizad ja Hjallis Harkimo

Kurssi itsessään koostui erilaisista alaotsikoista, joiden alla oli kohtia, ja niissä sitten aina yksi video ja kysymyksiä koskien sitä kyseisen kohdan asiaa. Videoilla nähtiin opettajia, jot-

ka olivat eri alojen asiantuntijoita esimerkiksi Duudsonit, Arman Alizad ja Hjallis Harkimo. Jokaisen kohdan ensimmäinen tehtävä oli kirjoittaa sitaatti jonkun videolla olevan asiantuntijan sanomisista. Kolmas kurssi, *Suunnitelmallinen tekeminen*, oli kuitenkin erilainen: sitä tehtiin UP1 ja UP2 aikana, siinä ikään kuin keksittiin ja konkretisoitiin yrittäjyyteen liittyvä idea.

OSIO 1 - IDEAN JA TIIMIN SYNTY	
1.1 Idean synty	✓
1.2 Mistä tietää, että idea on hyvä?	✓
1.3 Idea vs. toteutus - kumpi on tärkeämpi?	✓
1.4 Miten saat muut uskomaan unelmiisi?	✓
1.5 Tiimi	✓

Kuva 5: Kurssien rakenne.

Kertun Sointu-idea

Klassikasta kurssilla mukana olleen **Kerttu Snäkinin** idea on **Sointu**-niminen **arkkitehtitoimisto**, jossa suunnitellaan taloja ja toimistoja. Yrityksen nimi tulee siitä, että kaikki rakennukset ja infrastruktuuri pitää sointua ympäristön kanssa, eikä toisinpäin. Tulevaisuuden ekologisuus olisi tärkeässä osassa.

Idea eroaa muista integroitumalla mahdollisimman monen toimen kanssa, insinöörien ja muiden firmojen kanssa. Tästä tulisi asiakkaalle toimivat kokonaisuus, jossa ei tarvitsisi huolehtia jokaisesta asiasta, joita ei saa yleensä yhdestä firmasta.

Kerttu halusi toteuttaa idean sen takia, että

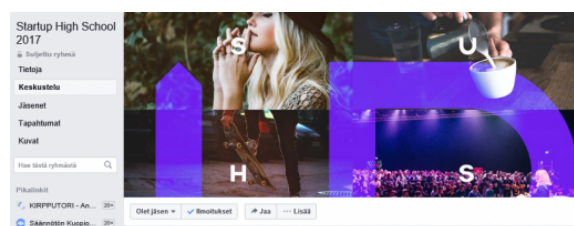
hän haluaisi isona olla arkkitehti ja perustaa oman yrityksen.

"Lisäksi siinä saisi olla itsensä pomo."

Mediapersonat lisäsivät kurssin kiinnostavuutta

Startup High Schoolissa verkkolehden taittojärjestelmää suunnitellut **Tuomas Alanen** piti kurseja hyödyllisenä: "Startup High School antaa valmiudet kehittää omaa ajatteluaan ja ideoitaan sekä antaa myöskin hyviä vinkkejä omaan jaksamiseen. Mediapersonat ja itse yrittäjät kertomassa yrittäjyydestä olivat luonteva osa kurssimateriaalia ja he pystyivät myös tuomaan omien yrityksiensä myötä esille todellisia tapahtumia, joista voi oppia jotain hyödyllistä tulevaisuudessa."

Startup High Schoolista saa hyvin sen idean, että varsinkin tulevaisuutta katsoen opiskelemme *itseämme varten*. Kurssilla ei ollut mitään kokeita, joita joku olisi tarkastanut ja sitä kautta päätettäisiin, onko osallistuja tarpeeksi hyvä, vaan kurssilla opiskeltiin asioita: *Se oli tärkeintä*. Lisäksi tämän kautta avautui todella hieno mahdollisuus päästä osaksi Slushia – paikkaa, jossa yrittäjyys kukoistui, ja vieläpä ilmaiseksi.

Kuva 6: Startup High Schoolin Facebook ryhmä.

Yrittäjäksi lukion jälkeen

Anni Juntunen

Heta Piironen kiinnostui yritystoiminnasta lukion puolivälissä. Kiinnostuksen herätti äidin ystävä, joka esitteli hänelle erilaisia luonnonmukaisia tuotteita.

Tuotteiden kautta Piironen tutustui toimintaan ja kiinnostui itsekin yrittäjyydestä. Tällä hetkellä Piironisella ei ole vielä toiminimeä, mutta sellaisen perustaminen on suunnitelmassa. Hän itse kertoo saaneensa työn sisäpiirin kautta, mutta uskoo, että alalle voi päästä myös, jos oma-aloitteisuutta työnhaussa löytyy.

Piironen tietää, että monella on paljon ennakkoluuloja liittyen luonnontuotteiden myyntiin sekä niiden toimivuuteen.

Hän itse kuitenkin uskoo, että skeptinen asenne johtuu usein tiedon puutteesta ja on-

kin siksi valmis avoimesti kertomaan tuotteista ja työstään. Piironen työnkuvaan kuuluu pääasiassa markkinointi, johon lukeutuvat, mm. messut, hyvinvointi-illat ja mainostus sosiaalisessa mediassa. Työhön kuuluu myös kirjanpitoa sekä paljon koulutuksia konferenssien muodossa, joista osa on ulkomailta. Esimerkkinä hän mainitsee maaliskuussa pidetyn konferenssin Kroatiaassa.

Piironen kuvaa yrittäjyyttä hyvin vapaamuotoiseksi. Hänen mielestään yrittäjyydessä on suuri valinnan vapaus: "Voin itse päättää kenen kanssa työskentelen, milloin työskentelen ja kuinka toteutan itseäni, ei ole vain yhtä tapaa toimia yrittäjänä."

Ennakkoluulojenei kannata antaa rajoittaa sekä kannattaa uskoa omaan työhönsä.

Vapaamuotoisuuden lisäksi Piironen mielestä yrittäjyydessä on muitakin positiivisia puolia. Hän pääsee työnsä puolesta matkustelemaan ulkomaille asti ja hän on tavannut paljon uusia ihmisiä sekä oppinut paljon töitä tehdessään. Yritystoiminnan myötä hän on alkanut uskaltaa unelmoida ja toteuttaa itseään enemmän.

Piironen näkee yrittäjyyden vaihtoehtona koulutukselle. Hän uskoo, että tekemällä töitä yrittäjänä voi myös oppia, sillä koulutusmahdollisuudet eivät lopu kesken. Hänen tapauksessaan uralla on mahdollista edetä taivaittain oman työpanoksen mukaan.

Muuten yrittäjyyteen liittyen hän vinkkaa, ettei ennakkoluulojen kannata antaa rajoittaa sekä kannattaa uskoa omaan työhönsä.

Valokuvaajan elämää

Harrastuksesta ammatti / Juuso Jonninen

Kuva 7: Valokuva 1: Seurasin yhden koulupäivän ajan Alasen Tuomaksen dokumentaristiseen koulutehtävääni, jossa piti kuvata kahdeksalla eri dokumentaristisella tyylillä menossa olevaa aisaa. Tässä kuvassa on niin sanottu yleiskuva, mikä esittelee tapahtumasarjan päähenkilön ja toimintapaikan. Yleensä tämän tyylinen kuva toimii hyvin artikkelin tai uutisen otsikkokuvana.

Kuva 8: Valokuva 2: Puolikuva toiminnasta

Monet asiat muuttuvat lukion jälkeen. Lukion aikana harrastin aktiivisesti valokuvaus-

ta ja olin Non Solumin valokuvaajana. Vielä silloin olin sitä mieltä, ettei minusta tule ammattivalokuvaajaa. Varusmiespalveluksen aikana aloin pohtia valokuvausta yhtenä vaihtoehtona työllistää itseni ainakin jossakin määrin.

Kuva 9: Valokuva 3: Lähikuva yksityiskohdasta. Kuvassa on lähemmässä tarkastelussa Tuomaksen kädet ja tietokone.

Kuva 10: Valokuva 4: Muotokuva miljöössä. Osa kuvaamisesta on kuvaajan ohjauksen alla.

Keväällä 2017 hain yliopiston lisäksi Toivalan Ingmanedun kulttuurialan oppilaitokseen opiskelemaan valokuvausta. Varsinainen tutkinto on kuvallisen ilmaisun perustutkinto (KIP) ja tutkintonimike valmistuttuani on kuva-artsaani. Yliopiston ovet eivät valitettavasti avautuneet minulle, mutta pääsin kuitenkin Ingmanedulle opiskelemaan. Lukio-taustalla koulutus kestää kaksi vuotta, josta 6 kk on työssäoppimista työelämän valokuvauksen parissa.

Kuva 11: Valokuva 5: Toiminta kuva, jossa on ihmisten vuorovaikutusta tai muuta tekemistä. Dokumentaarisen kuvaajan on oltava työssään hereillä ja tehdä havaintoja.

Tutkinnon alkuvaiheissa opetellaan järjestelmäkameran ja kuvankäsittelyohjelman perusasioita, koska moni koulutuksen aloittanut on valokuvaamisen kanssa ensikertalainen. Tämän takia syksyn opinnot olivat pitkälti entuudestaan tuttuja ainakin itselleni. Kamera-tekniikan ja kuvankäsittelyn lisäksi opiskelimme syksyllä valokuvan sommittelua, värioppia ja taidehistoriaa (länsimainen kulttuuri). Vuosikurssini oli viimeinen ryhmä, jotka harjoittelivat perinteisen filmikuvauksen ja pimiötyöskentelyn perusteet. Syksyn opintojen päätteeksi oli marras-joulukuussa näyttökoe, jossa osoitettiin oma taito syksyn opittuihin asioihin. Tosin kuin lukiossa, meillä oli näiden

koetehtävien kanssa aikaa puuhata noin 2,5 viikkoa. Sen ajan kyllä sai kulumaan, koska luova kuvaaminen ja laadukas kuvankäsittely veivät aikaa suunnittelujen lisäksi. Tärkeänä osana oli hallita ammattisanastoa ja perustella, miksi tein näin, mitä olisin tehnyt toisin.

Kuva 12: Valokuva 6: Kuvasarjan "avainkuva", mikä tiivistää kerronnan asian yhteen kuvaan. Monesti tämä on tavoiteltu "ratkaiseva hetki".

Tammikuussa aloitimme ammattiosaamisen opinnot eli rakennetun kuvaamisen ja dokumentaarisen kuvaamisen. Rakennetulla kuvalla tarkoitetaan studio-, muoto-, tuote- ja tilakuvausta, eli tilanteita, joissa kuvaaja voi puuttua tai enemmänkin pitää puuttua jonkin kuvaamisen kulkuun, sekä kuvankäsittelykin on osittain tarkempaa ja aikaa vievää. Dokumentaarinen kuvaus pitää puolestaan nimensä puolesta jo asioiden dokumentoimisen, jossa kuvaaja ei puutu tapahtumien kulkuun kovinkaan paljoa. Tässä olemme opiskelleet niin lehtikuvausta, videokuvauksen alkeita, dokumentaarisia projekteja sekä katukuvausta. Näiden kahden kuvaustavan välinen raja on kuitenkin häilyvä. Dokumentaarisessa kuvauksessa esimerkiksi lehtikuvaaja voi pyytää kuvattavaa katsomaan kameraan tai asetalla hänet kuvauksen kanalta sopivalla tavalla. Onhan muotokuvaus tietyllä tapaa kuvattavan dokumentoimista –

se miten paljon käyttää aikaa Photoshopin puolella on eri asia. Näiden ammattialueiden lisäksi opiskelimme Suomen kulttuurihistoriaa. Kuvaajan on hyvä tuntee oma kulttuurinsa ja ymmärtää ympärillä olevia ilmiöitä. Kuvaamisessa on korostunut henkilökuvaus, joten luokkakavereiden kasvonpiirteet ovat piiryneet kevään aikana hyvin verkkokalvolle.

Kuva 13: Valokuva 7 (kuvasarja): Sekvenssi eli pieni kuvasarja jonkin tapahtumasarjan vaiheista. Tuomakselle tuli nakkitehtävä laittaa sali infotilaisuuskuntoon. Kuvasarjassa on esitettynä työn erivaiheet.

Näissäkin aiheissa meillä on menossa näyttökokeet, joissa osoitamme kevätlukukauden opit. Arvioinnissa katsotaan mm. ammattilaatuisen kuvien tasoa, tulostetun valokuvan laatua ja valittuja työvälineitä ja -tapoja ratkaista annetut tehtävät. Näyttökokeiden palautukset käydään näytön seminaarina, jossa luokka on kokoontunut samaan tilaan katsomaan jokaisen valokuvat. Mukana on kaksi näytön arvioijaa, joista toinen on oma opettaja ja toinen työmaailmassa oleva ammatti-valokuvaaja. Jokainen kertoo omista tuotoksistaan, mitä teki, miksi teki ja esittää myös vaihtoehtoisia ratkaisuja, ja miksi ei loppujen lopuksi valinnut niitä. Arviointi suoritetaan kolmesta molempien arvioijien kanssa, jolloin lopullinen arvosana muodostuu kunkin antamien arvosanojen keskiarvosta asteikolla 1-3. Lukiossa kokeiden tekeminen on pitkälti itsenäistä työskentelyä, ainakin omalla ajallani. Valokuvauksessa itsenäisen työskentelyn lisäksi tulee yhteistyö kuvioihin. Kuvattavien kanssa olen käynyt vuoropuhelua kuvaamistani kuvista, sekä olen kysynyt tuttu-

jen kuvaajien mielipiteitä ja kehittämistarpeita omassa osaamisessani. Tarvittaessa kuvaamisessa voi tarvita assistentteja pitelemään heijastimia ja siirtelemään salamalaitteita.

Kuva 14: Valokuva 8: Päättökuva, mikä viimeistelee kuvakertomuksen aiheen. Tuomaksen koulu päivä on ohi ja hän lähtee kotiin. Toiminta on oikeasti lavastettu, koska oma koulu päiväni loppui aikaisemmin.

Toisella opintovuodella meille tulee vastaan oman valokuvailmaisun syventäminen, taidevalokuvaus, työharjoittelut ja ammatin lainsäädäntöä ja siihen liittyviä asioita. Työharjoittelussa on valittavissa dokumentaarinen kuvaus (käytännössä lehtikuvaus), studioassistentin tehtävät (työskentely jossakin valokuvastudiassa) sekä valokuvanäyttelyn tekeminen.

Mitä tämä ensimmäinen opintovuosi on sitten minulle opettanut valokuvaajana? Syksyn opintojen myötä ympäristön linjat ja värit alkoivat avautua hieman eri tavalla, jolloin nii-

tä tuli seurattua valokuvauksellisesta näkökulmasta. Kevätlukukauden opintojen myötä olen oppinut katsomaan valon suuntaa, ja miten se muotoilee kohdetta. Muun muassa sellaiset valaisut kuin Rembrandin kolmio, split-, perhos- ja vastavalo ovat tulleet tutuiksi. Dokumentaristisella puolella selkärangan on juurtunut ratkaisevan hetken etsiminen, mikä tekee valokuvasta yleensä mielenkiintoisen. Saman aikaisesti vuosia valokuvausharrastajan ajatusmaailma on kehittynyt ammatilliseen näkökulmaan.

Kuva 15: Valokuva 9: Rakennetun kuvan esimerkki. Kuustosen Alvar suosui rakennetun kuvan näyttökokeeni yhteen tehtävään malliksi. Aiheena oli henkilökuva tilassa, jossa näkyy tilan merkitys henkilölle. Tässä on mallin ohjausta enemmän taustalla kuin dokumentaarisessa kuvaamisessa ja kuvankäsittelyyn olen käyttänyt enemmän aikaa, kuin "kuvan perussäädöt".

Valokuvauksesta olen haalinut oppia muuallakin kuin nykyisessä opinahjossa. Jo harrastuksen alkaessa vuonna 2009 olen saanut oppia ja opastusta niin kameraseuran toiminnassa kuin Klassikalla Klassikan "hovicuvaajana". Armeijan jälkeen otin isoa askelta eteen päin valokuvauksessa kehittämisessä Kuopion kansalaisopiston valokuvaus- ja kuvankäsittelykurssien merkeissä sekä vii-

me kesänä olleen katukuvauskurssin oppien avulla. Loppu kesästä aloitin opettelemaan Antti Karppisen verkkokursseilla vaativampaa kuvankäsittelyä. Myös viime syksyllä perustamani toiminimi, Hovikuvaaja JJ (pakollinen piilomainos), on opettanut minua sekä valokuvaajana että alan yrittäjänä. Tulevana kesänä tarkoitukseni on käydä menestyneen suomalaisen valokuvaaja Tiina Puputin opissa miljööhenkilökuvausta. Monelta kokeneemmalta ja vertaiseltani valokuvaajalta olen saanut oppia ammennettua.

Kuva 16: Valokuva 10: Luontokuvaus on säilynyt minulla vuosien varrella tärkeänä harrastuksena. Maisemien ja makrokuvien kuvaaminen antaa vastapainoa töiden tuomille tapahtuma- ja henkilökuville.

Mitä tulevaisuudessa valokuvauksen kanssa? Valokuvaus työmaailmassa sisältää paljon kilpailua. Valokuvaajia on paljon, eikä ammatikseen työtä tekevän kuvaajan tarvitse olla ammattitutkinnon suorittanut. Käytännössä valokuvaajan kädenjälki ratkaisee valoku-

vaajan valinnassa. Myös monessa lehdessä säästetään ja kuvaustehtäviä siirretään tavallisille toimittajille. Pelkkä tekniikan osaaminen ei riitä. Valokuvaus on pitkälti näkemisen osaamisesta. Ilman tätä ympäristön havainnointikykyä ja näkemystä omaan tekemiseen valokuvien sisältö jää herkästi pinnalliseksi. Tarkoituksenani olisi tehdä valokuvausta sivutoimisena jatko-opintojen aikana ja myös tulevan ammatin kanssa. Monesti valokuvauskeikkani sijoittuvat viikon loppuihin tai iltoihin, joten normaalin päivätyön rinnalle sellainen on juuri hyvä. Mahdollisesti on tarvittaessa mahdollisuus jatkaa valokuvaajan opintoja valokuvaajan ammattitutkintoon (VAT) ja valokuvaajan erikoisammattitutkintoon (VEAT).

Kuva 17: Kuva: Marko Paakkanen

Kuvat ja teksti: Juuso Jonninen

www.hovikuvaajajj.fi⁵

www.facebook.com/valokuvaajajj⁶

www.facebook.com/hovikuvaajajj⁷

www.instagram.com/valokuvaajajuusojonni
nen⁸

⁵<http://www.hovikuvaajajj.fi>

⁶<http://www.facebook.com/valokuvaajajj>

⁷<http://www.facebook.com/hovikuvaajajj>

⁸<http://www.instagram.com/valokuvaajajuusojonni>

Yrittäjä-taiteilija Jyrki Mustonen: ”En vaihtaisi tätä mihinkään.”

Ella Mustonen

Taiteilijoita pidetään usein luovina, mielenkiintoisina ja eksoottisia kokemuksia etsivinä persoonina.

—Totta kai ihmisen pitää olla luova, jos hän tekee taidetta. Muuten se ei onnistu. Tässä luodaan jotain tyhjästä, taiteilija **Jyrki Mustonen** toteaa.

Mustonen sai ajatuksen taiteen tekemisestä itse taiteen parissa työskentelemisen jälkeen.

—Alku oli vaikeaa. Oli liian paljon asioita, joita en tiennyt. Markkinoinnin ja maalien kanssa oli haasteita, hän toteaa.

Nyt 23 vuotta taiteen parissa työskennelleestä Mustosesta on tullut jo konkari. Hän ei

innostu kukkamaljakoiden tai ojanpenkkojen maalaamisesta, vaan maalaa esineitä, joilla on jokin tarina.

—Niillä esineillä on aina jokin merkitys. Joskus se on suurempi, toisinaan pienempi.

Katkennut suksisauva, kulunut kirja, vanha kitara.

Mustosen maalauksien esineet ovat yhtä erilaisia kuin hänen asiakkaansa, mutta pääasiassa hänen asiakkaansa tulevat yritysmaailmasta. Esimerkiksi Laitilan Wirvoitusjuomatehdas ja Panda ovat Mustosen asiakkaita.

—Silloin kun sama asiakas hankkii teoksia useammin kuin kerran, tietää, että hän pitää niistä.

Kuva 18: Kuvassa Mustosen teos, maalattu Kalpan takki 70-luvulta.

Kuva 19: Mustonen Kuopion Taidemuseossa Von Wrightin veljesten näyttelyyn tutustumassa.

Ihmisten unelmatyöt ovat erilaisia, mutta taiteen tekeminen on Mustosen juttu.

—Tykkään tehdä tätä. En haluaisi vaihtaa tätä mihinkään.

Vaikka Mustonen ei työssään enää kohtaakaan samanlaisia haasteita kuin aloittaessaan, joitakin haasteita on toisinaan.

—Joskus uusien asiakkaiden löytäminen on haasteellista. Tosin yleensä, kun uusia asiakkaita löytää, niistä muodostuu pidempiaikaisia asiakassuhteita, Mustonen kertoo.

—Mutta jos on vilkas mielikuvitus niin ei tässä kauheasti ole haasteita, hän lisää.

Kuva 20: Mika Kallion Motogp-pyörä

Taiteilijana oleminen vaikuttaa myönteisesti myös Mustosen muihin elämänosa-alueisiin. Hän voi elää kohtalaisen vapaata elämää ilman joustamattomia työaikoja.

—Kukaan ei määräile. Voin yhdistää työn ja huvin.

Mustonen ei koe vaikeaksi vetää rajaa työn ja muun elämän välille: Hän yhdistelee työtä muuhun elämäänsä tehokkaasti, muttei anna sen nousta elämän tärkeimmäksi asiaksi.

—Joskus siitä on hyvä hetkeksi irrottautua, Mustonen myöntää, mutta lisää, ettei tarvitse neljän viikon lomaa työstään irrottautumiseen.

Jokaisessa työssä on yleensä aurinkoisen puolen lisäksi myös varjoisia puolia. Kysyessäni Mustoselta tästä, hän oli pitkään hiljaa. Mustosen mukaan taiteilijana olemisessa ei ikäviä puolia juuri ole.

– Paitsi ehkä se, että taiteesta pitää maksaa arvonlisäveroa, hän naurahtaa.

Kokeneen yrittäjän näkökulma: Elämää yrittäjänä

Jolanda Varis

Kuva 21: Yrittäjä Tomipetri Varis lähdössä töihin

Tomipetri Varis on toiminut yrittäjänä 27 vuotta. Hänen yrityksensä toimii rakennusalalla, ja yritystoimintaan kuuluu korjaus- ja uudisrakentamista sekä toimitilasaneerauksia.

Haastattelussa Varis kertoo yrittäjän päivään kuuluvan tarjouslaskentaa, työmaakäyntejä ja työnjohtoa, työmaakokouksiin osallistumista, urakkaneuvotteluja, tavarantoimittajien valintaa, tilojen ostamista sekä kilpailuttamista. Hän myös toteaa, että päivittäinen aikataulu voi vaihdella hyvin paljon. ”Joskus saattaa joutua lähtemään puoli neljän aikaan aamulla ajamaan Helsinkiin ja joskus taas aloitan työt aamulla kotitoimistolla.”

Kysyessäni, miksi hän perusti oman yrityksen, Varis naurahtaa: ”Yrittäjän työ kiinnostaa siihen aikaan enemmän kuin koulunkäynti. Koulu meni kyllä hyvin; OPO oli sitä mieltä, että minun pitäisi ehdottomasti mennä

lukioon. Kerroin kuitenkin, etten menisi lukioon ainakaan vielä. Halusin kokeilla ainakin alkuun yrittäjän elämää.” Tomipetri sanoo myös olevansa tyytyväinen päätökseen, valinta on kannattanut.

Yrittäjänä olemisessa on kuitenkin omat haasteensa. Itse täytyy olla vastuussa kaikesta, kuten siitä, että yleensäkin on töitä. ”Yrittäjänä olemiseen riittyy myös riskiä. Rakennusala on suhdanneherkkä ala, joten välillä on paljon töitä tarjolla, ja välillä on hyvinkin hiljaista.”

Kun Varis aloitti yrittäjänä, 1990, Suomi oli syöksynyt lähihistorian suurimpaan lamaan. ”Siinä oli se hyvä puoli, ettei yrittäjän arki näyttänyt liian ruusuiselta. Kuitenkin urakka- ja työhinnat olivat tippuneet kymmeniä prosentteja.”

Varis kertoo, että laman jälkeinen talouskasvu oli hyvin suuri, ja yrityksen kannattavuus oli helppo saada hyväksi. ”Vuonna 2008 oli taas kova taantuma, joka tuli ryminällä Yhdysvalloista Eurooppaan. Silloin rakennusalalla oli todella hiljaista”, hän muistelee.

Millainen tilanne sitten on nyt? Varis mukaan suhdanteet näyttävät tällä hetkellä ihan hyvillä; edelleen ollaan toipumassa tuosta viime lamasta.

Haasteiden lisäksi yrittäjän elämässä on paljon hyvää. ”Aikataulun suunnitteluun saa tietynlaista vapautta, ja sitä on lähtökohtaisesti enemmän, jos firma menestyy. On myös

mukavaa, kun monet asiat saa järjestellä itse. Työ on haastavaa, mutta mielenkiintoista”, toteaa Varis.

Hän kertoo myös, että yrittäjänä oleminen on opettanut jotain. ”Asiat täytyy tehdä kunnolla, jos haluaa pärjätä. Täytyy myös olla valmis kehittämään omaa ja yrityksen toimintaa koko ajan ja myös osata sopeutua muutoksiin.”

Kiinnostavaa on myös, että Varis on harkinnut ulkomaille muuttoa työn merkeissä. Hänen mielestään lähialueella varsinkin Viro on houkutteleva vaihtoehto. ”Viron verotussysteemissä on varsinkin yritysverotuksen kannalta monta houkuttelevaa puolta”, hän sanoo. Varis kertoo haastattelussa myös esimerkin. ”Virossa yrityksen tuloksesta joutuu maksamaan veroa vasta, kun rahaa nostetaan pois yrityksestä. Esimerkiksi jos Suomessa yritys tekee 300 000 €:n tuloksen ja ei tee nopeasti investointeja tulosta pienen-

tääkseen, joutuu maksamaan noin 100 000 € veroja. Virossa taas voi tehdä 300 000 € tulosta, ja vaikka ei investoisi mihinkään, ei tarvitse maksaa veroja ellei ota rahaa firmasta ulos. Tämä antaa mahdollisuuden järkevämpään investointien suunnitteluun.

Varis kertoo myös tavoitteistaan yrittäjyyden suhteen: ”Tietenkin haluan tehdä kannattavaa liiketoimintaa, kehittää yrityksen toimintaa, keksiä uusia ideoita ja olla vähän parempi kuin kilpailijat.”

Ammatinvalinta pysyisi edelleen samana, jos uudestaan pitäisi valita. ”Jälkeenpäin ajatellen valinta on ollut taloudellisesti ja ajankäytöllisesti hyvä.”

Yrittäjyyttä Varis suosittelee ihmisille, joita kiinnostaa liiketoiminta ja jotka ovat riittävän aloitekykyisiä löytämään työtä itselleen. ”Valitettavasti täytyy tietyissä tilanteissa pystyä olemaan myös aika kova”, hän toteaa.

Kysymys & Vastaus - Jännittääkö, tuore Antti Ruuskasen valmentaja Jyrki Blom?

Juhani Ikäläinen ja Janne Jääskeläinen

Jännittääkö, tuore Antti Ruuskasen valmentaja Jyrki Blom?

Ehkä "jännittää" on vähän vahva ilmaisu. Alussa saattoi jännittää ennen kuin tein lopullisen päätöksen. Nyt ollaan jo muutamia kertoja päästy harjoittelemaan. Tunsin Antin ennestään aika hyvin ja olen häntä tässä kouluvalmennusjärjestelmässä valmentanut aikanaan, joten en sillä lailla jännittänyt häntä henkilönä. Se on sama rento ja mukava Antti niin kuin silloinkin. Toki tämä kansallissankarin rooli eli valtavan hieno menestys arvokilpailuissa antaa vähän ylimääräistä painetta, mutta en sitä sillä lailla jännitä, vaan koen pikemminkin positiivisena haasteena.

Millä tavoin oma kokemuksesi keihään-

heittäjänä hyödyttää alkavassa valmentajan pestissäsi?

Joo, olen itse heittänyt kolmekymmentä vuotta sitten maajoukkueessa ja pari arvokilpailuakin käynyt. Myöskin se, että oma olkapää on leikattu silloin aikanaan ja senkin jälkeen olen vielä heitellyt kisoja, auttaa kokemaan Antin tilanteen käsioperaation ja vamman takia aika läheisenä. Näin ollen pystyn asennoitumaan urheilijan tilanteeseen melko lailla hyvin. Noin kokeneen urheilijan valmentaminen ei ole vain fyysistä valmentamista, vaan myös henkistä läsnäoloa.

Antti alkaa olla ikänsä puolesta jo urheilu-uransa ehtoopuolella. Näkyykö tämä valmennuksessa?

Anttihan on vasta juniori, jos vertaa meidän toiseen kansallissankariin Tero Pitkämäkeen. Tero on kaksi vuotta vanhempi ja jatkaa uraa yhtä lailla... No, leikki leikkinä. 34 on aika korkea ikä keihäänheittäjälle ja varmasti viimeinen olympiadi on menossa. 2020 olympialaiset on merkattu selkeäksi päätepisteeksi uralle ja varmaan noin 36-vuotiaana alkaa olla aika panna stoppi uralle. Mutta on hänenkin ikäisenä ollut urheilijoita, jotka ovat heitelleet pitkälle ja pärjänneet arvokilpailuissa, mutta toki kyse on kokeneesta ja vähän iäkkäämmän puoleisesta urheilijasta.

Mitä uutta aiot tuoda Ruuskasen valmennukseen ja mitä kehityskohteita siellä erityisesti näet?

Tietysti jokaisella valmentajalla on oma tyyli ja tapa, ja ne muuttuvat aina kun valmentaja vaihtuu. Sinänsä Antti on hyväkuntoinen, fyysisiltä ominaisuuksiltaan hyvällä tasolla. Hänen harjoittelun rytmittämiseen ei tarvitse suuria muutoksia tehdä, mutta se mitä voidaan kehittää, on heittotekniikka.

Kaikki rakkaus vanhoja valmentajia kohtaan, mutta siellä on ehkä muutamia asioita, joita on katsottu, että kun se kerran on noin hyvin lentänyt niin antaa olla. Minun mielestä siellä on vielä selkeitä puutteita, joita yritetään kehittää sikäli, kun pystytään heittämään terveenä. Tavoite on, että saadaan kaikki toimimaan ja olkapää rupeaa kunnolla kestämaan.

Kuinka tulet olemaan läsnä Antin urheilijan arjessa ja kuinka aiot sovittaa valmentajan tehtävän työhösi Klassikalla?

Vuorokauden kuluttua (10.5.) olen läsnä seuraavan kerran, eli Turkissa nähdään huomenna aamupäivän aikana. Mutta kuten aiemmin sanoin, Antti on hyväkuntoinen ja hyvät valmentajat ovat häntä kymmeniä vuosia valmentaneet, joten se fyysinen puoli on aika hyvällä mallilla. Antti osaa harjoitella fysiikkaa itse, eikä sitä tarvitse kuin ylläpitää. Eli käytännössä ei tarvitse joka päivä nähdä, riittää kun ohjelmoidaan harjoittelu hyvin, suunnitellaan yhdessä ja tehdään ohjelma, tietysti valmentaja on siitä vastuussa.

Sitten se, mikä tarvitsee erityispanostusta ja mihin mielelläni erityispanostustani annan, on heittäminen ja lajitekniikka. Se tarkoittaa muutamia kertoja viikossa yhteisiä harjoituksia. Lisäksi jos tulevaisuudessa tullaan pitämään talvileiriä jossain lämpimässä, niin selaisilla on tietysti valmentaja mukana.

Neljä vuotta sitten Zürichissä Ruuskanen voitti Euroopan mestaruuden. Onko tuon saavutuksen uusiminen mahdollis-

ta tänä kesänä?

6-12.9. on Berliinissä EM-kilpailut ja Antti on tottunut siellä menestymään. Kultaa ja pronssia on jo kaulassa, ja olen sitä mieltä, että jos Antti vain terveenä pystyisi heittämään ja kisakoneeseen pääsee, niin kyllä siellä joku killutin on kaulassa, kun tullaan takaisin.

Hän on kilpailijana erittäin kova. Psykykinen puoli kestää, joten nyt vain toivotaan, että se fysiikka kanssa saadaan täyteen iskuun.

Nähdäänhän sinut sitt

en myös telkkarissa?

No joo, kyllä jo tuonne Turkin leirille tulee Yleisradion toimittajaryhmä mukaan. Kun tapasin Ylen edellisen kerran, sanoin että toivottavasti vain käyvät siellä kuvaamassa ja ottamassa lyhyen pätkän, mutta he sanoivat olevansa siellä useita päiviä. Sanoin että no voi helk... tai siis, harmi.

Hyvä olisi päästä ihan rauhassa tekemään sitä omaa hommaa ja keskittymään niihin pie-

niin asioihin ilman yhtään kuvaajaa, mutta pahoin pelkään, että TV:ssä tulee naama entistä tutummaksi.

Lopuksi vielä tärkein kysymys: Opettaahan Jyrki Blom liikuntaa Klassikalla myös ensi lukuvuonna?

Pahoin pelkään, että joo... Kyllä kyllä. Jollekin kauhuksi ja toivottavasti joillekin myös

ilon aiheena, mutta kyllä. Korkeintaan joitain yksittäisiä pätkiä olen poissa jonkin leirin takia, mutta muuten mukana ollaan!

Lue myös:

Jyrki Blom – Tuntematon mestariheittäjä :: Suomen Urheilutietäjät ry⁹

Jyrki Blom on Antti Ruuskasen uusi valmentaja – Savon Sanomat¹⁰

⁹<http://www.sci.fi/~sut/kesa2011/blom.html>

¹⁰<https://www.savonsanomat.fi/urheilu/Jyrki-Blom-on-Antti-Ruuskasen-uusi-valmentaja/1191704>

Klassikan runoilija

Tuomas Heikkinen, 17, on oman koulumme kasvatti. Runojen kirjoittamisen hän aloitti 14-vuotiaana ja 16-vuotiaana hän julkaisi jo oman runokirjansa!

"Nettiystävyydestä se kaikki lähti"

– Aloitin runojen kirjoittamisen kaverini innostamana. Kirjoitimme kaverin kanssa paljon tarinoita siihen aikaan yhdessä. Kirjoitimme yhtä kohtaa tarinaan, joka vaati runoa, me vaadimme siihen runoa. Yleensä kaverini oli kirjoittanut kaikki runot tarinoihin, mutta nyt hän suostutteli minut kirjoittamaan. Ja sitä kautta sain ensimmäisen kosketuksen runolliseen tekstiin. Tietenkin se oli hieno tunne, kun kohtasi jotain uutta, onnistui ja sai vielä positiivista palautetta suoraan.

Inspiraatiota runoihinsa Heikkinen ei saa mistään tietystä asiasta.

– Olen huomannut, että runojen kirjoittamisessa olen aika lailla omien tunteideni varassa. Ne säätelevät sitä, saanko tekstiä aikaan. Yleensä kaikki lähtee pienestä kipinästä, joka paukahtaa sisällä ja ehdottaa jotakin asiaa runoon.

Runot hän kirjoittaa aina puhelimensa muistioon. Jos runo pomppaakin yhtäkkiä mieleen, saa sen nopeasti muistiin.

–Muistioon kerääntyy siten eräänlainen "pankki", jota voin myöhemmin sitten käyttää hyödyksi kirjoitusprosesseissa, Heikkinen kertoo.

"Intuitio on isossa osassa runojen tekoprosessia"

–Olen monesti miettinyt sitä, mitä haluan runoillani sanoa tai mikä niiden teema ja aiheet

ovat, mutta ehkä ainoa, mitä keksin on: kaikki runot, jotka viimeistelen ovat sellaisia, joissa on jokin pieni osa minusta liitettyinä niihin ja jotka haluavat sanoa jotakin.

Vaihtelevasti siis. Joskus en edes ole varma mitä haluan sanoa.

Kaikissa runoissani on jokin pieni osa minusta.

Miten Heikkinen sitten kokee kehittyneensä runoilijana?

–Huomaan lukiessani vanhoja runoja, että ajatusmaailma on muuttunut. Välillä tuntuu, että joku muu olisi kirjoittanut ne runot, jotka ovat ihan alkuajoilta. En pääse enää siihen samaan "fiilikseen", joka minulla oli silloin kirjoittaessa, niistä tulee itsenäisiä tekstejä.

Kuten jo mainittu, Heikkinen julkaisi oman runokirjansa "Miksi ihmismieli saastuu ja menee rikki" tämän vuoden alussa. Miten tähän sitten päädyttiin?

–Olin miettinyt itsekseni, kavereiden ja vanhempien kanssa, että ehkä joskus julkaisisin runojani – silloin se oli vain toiveita. Kuitenkin löysin lopulta sitten "Mediapinta Oy" -nimisen kustantamon, joka viime vuonna 100 nuorelle runoilijalle kustansi runokirjan.

Tästä sitten lähdin innokkaana tonkimaan kaikkia vanhoja ja ei-niin-vanhoja runoja, joita olin siihen mennessä kirjoittanut ja valitsin sellaiset, jotka tuntuivat kivoilta silloin. Niitä tuli yhteensä noin 60.

"Nimen alkuperä tulee yhdestä yöstä kaverin kanssa vanhan koulun leikkikentällä"

-Siihen aikaan, ennen runokirjaa olin välillä aika apeatunteinen, joten se sävytti runoja aika tummiksi. On siellä iloisiakin, mutta kirjan nimi kertonee aika hyvin, millaisia runoja kansien sisältä löytyy.

Runojen valitseminen vei Heikkiseltä noin viikon ja kirjan nimeäminen tuotti hänen mukaansa suurta tuskaa.

-Lopulta kaikki kuitenkin alkoi kasvaa yhdeksi kokonaisuudeksi, hän kertoo.

Runokirja valmistui lopulta ja vihdoinkin Heikkinen saikin jo pidellä kirjan ensipainosta kässissään

-Olin todella innoissani – eihän sitä vieläkaan voinut uskoa todeksi!

Tulevaisuuden suunnitelmia

Heikkinen ei näe syytä, miksei hän vielä tulisi julkaisemaan muitakin runokirjoja.

-Seuraava "tavoite", olisi kuitenkin luoda jonkinlainen romaanityylinen kirja, hän toteaa.

Haastattelun lopuksi Heikkinen haluaa lähettää seuraavan viestin kaikille aloitteleville runoilijoille tai siitä yleisesti kiinnostuneille:

-Haluaisin kertoa, että runojen tekoon ei ole mitään oikeaa tai väärää tapaa (jos joku tulee selittämään runomitoista tai loppusoinnuista niin pah) kukaan ei oikeastaan voi sanoa, että joku teksti ei ole runo. Runot ovat taiteen ja itseilmaisemisen laji, joten uskaltakaa käyttää niitä!

Kirjan saa ostettua Mediapinta Oy:n sivuilta. Kirjoita vain kirjan nimi hakukenttään ja laita tilaus menemään!

Pieni ikuisuus -novelli

Tuomas Heikkinen

Kaksi vuotta on pitkä aika. Tänäään jäin jälleen makaamaan sille puolelle sänkyä, minkä jätit tyhjäksi. Tuoksusi ei ole vielä hävinnyt, yritän pitää siitä kiinni mahdollisimman vain, mutta se yrittää kovasti karkuun. Kaihtimet silpovat auringonvalon ohuiksi viivoiksi, jotka vaeltavat minulla, lattialla lojuvilla vaatekasoilla ja kissan likaisenvalkoisella turkillä. Koivu on jaksanut viimein kasvattaa itselleen lehden alut, hyvä sille, huono minulle. Niiskutan ja vedän tupakasta viimeisen vedon ennen kuin viskaan sen kasteiselle nurmikolle. Paha tapa, kai. On sitä varmaan huonompiakin; voisin pahoinpidellä kissoja. Joudun odottamaan jonkin aikaa, ennen kuin bussi saapuu ja onnekseni olen melkein ainoa matkustaja. Istun ikkunan lähelle, lasken repun viereiselle paikalle ja painan otsani viileään lasiin.

Kello on 12:23, vielä 263 minuuttia ennen kuin pääsisit töistä. Ennen se aika ei tuntunut mitään, nyt se on painava ikuisuus. Poikkean kadun varrella olevaan kahvilaan, muistatko, siihen missä kävimme aina perjantaina töiden jälkeen. Tilaan suklaakaakaon ja istun ikkunan viereiselle pöydälle. Vielä 3540h ennen kuin tulisit takaisin enkä edes jaksa lähteä laskemaan kuinka monta pitkää minuuttia se olisi (212 400). 50 400 minuuttia siihen, että olisit täyttänyt 21 – olisit vuoden vanhempi kuin minä.

Hitsi, huokaan syvään ja juon lämmintä kaa-
kaota. Aurinko on hiljalleen kietonut itsen-
sä tummiin pilviin ja ensimmäiset pisarat is-
keytyvät ikkunoiden pintoihin. Seuraan yh-
den matkaa alaspäin. En heti huomaa kas-

voja, kirkkaansiniset silmät vilahtavat tummentuneessa maailmassa – lasin toisella puolella. Seuraan niitä ja kuulen kellon kilahduksen, kun tämä sinisilmäinen olento astuu sisään. Kylmä viima syöksyy ylitseni ja painan käteni edelleen lämmintä kuppia vasten. Tunnen pienen kipinän sisälläni, kun olento kääntyy minuun päin kahvikuppi kädessä. Kahvila on aivan täynnä sateelta pakenevia ihmisiä. Uppoudun pieneksi hetkeksi hänen silmiinsä, kasvoilleni nousee väkisinkin hymy noin hyvännäköisen nähdessäni. Huomaan metallisen korun hänen kaulassaan ja jokaisen lihaksen hänen kehossaan. Sydämeni jättää lyönin välistä, kun hän ottaa askeleen eteenpäin – minua kohti.

"Hei, onko tää varattu?" "Ei oo, istu vaan." vastaan ja olen kysymässä nimeä, mutta hän ehtii ojentaa kätensä ja kertoo olevansa Aapo. Puristan tiukasti kosteaa kättä ja vastaan: "Kalle." Sydämeni takoo kauheasti uudella energiallaan ja hetkeksi unohtaa sin.....ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ

sin.....ÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄÄ.

25th of May 2018

Ella Mustonen

It's almost ten o'clock and **Katri Hurvi**, **Suvi Toivanen** and **Tiia Koponen** are walking to the Office of **OAJ Kuopio**. Today they would have their Spanish exam but they have already done it during the period. The girls are talking cheerfully.

– I'm expecting delicious food, says Toivanen.

– I'm happy and excited. And hungry, Hurvi adds.

Koponen says that she feels as if it already was summer holiday. All the girls are enjoying this day without the exam and stress. The atmosphere is light-hearted and pleasant.

Sonja Lampinen, a Spanish and English teacher in **Klassikka**, thought before that her students would react like the girls did.

– I felt that my students were happy when they heard that they would have some Spanish food instead of the exam, Lampinen tells.

– I guess it was a welcome surprise for them.

The joyful chatter stops when **Angela**, the Spanish head chef of the day, starts teaching. cooks a Spanish omelette, called *tortilla*, in front of curious eyes and explains what she is doing in Spanish.

Kuva 22: Emmi & Angela

After asking some questions to Angela and the other chef, **Emmi**, it's time to start eating. First there is a typical Spanish tapas, cold tomato soup with eggs. It's in the glass and looks like smoothie. We heard that here is also bread in this tomato soup which makes it thick.

– I tasted this is Spain. Then there were eggs and also ham in top of the soup, Toivanen tells other girls.

Kuva 23: Cold tomato soup and Spanish omelette

Soon it's time to eat more: there are salads and vegetables, chorizo, more omelettes, olives, cheese and, of course, bread. Eating a little bit of everything makes feel full easily.

Lampinen thinks that these foods were a good choice for our tapas course.

– We got an abundant table full of Spanish food with cold dishes. We really had plenty to eat.

The girls like the dishes.

– Food tastes delicious. I think that these dishes are different than Finnish dishes, Hurvi tells, after tasting this and that

Koponen agrees with Hurvi.

– Yes, these dishes are different, but I can recommend.

Toivanen believes that she could make these foods herself later.

– I have already done the omelette at home, she tells.

The other girls also think that they could make these dishes, specially the omelette, later.

Lampinen feels that this day was a good day.

– I think that this worked out well. It didn't take too much time.

– And it's wonderful that students help a lot by cleaning their dishes, she says and watches them picking up dishes and gives thanks to students.

She believes that she could do this again with her other groups.

– I hope that this is a positive thing that could maybe motivate in studying Spanish in the future, she says. Lampinen hopes that these kinds of events would delight her students.

Kuvat: Sonja Lampinen & Ella Mustonen

Almuñécarissa

Espanjan reissulaiset

Espanjan ja historian kurssimatka

Toukokuussa järjestettiin espanjan ja historian kurssimatka etelä-Espanjassa sijaitsevaan Almuñécarin pikkukaupunkiin. Kurssimatkal- le osallistui 29 opiskelijaa sekä espanjan opet- taja Sonja Lampinen ja historian ja yhteis- kuntaopin opettaja Ritva Tilaueus. Matka al- koi perjantaina 4.5. ja palasimme lauantai- na 12.5. Kurssin aikana opiskelijat osallis- tuivat TCL Languages- kielikoulun espanjan intensiivikurssille natiiviopettajien johdolla ja majoittuivat paikallisissa perheissä pareittain. Kurssilaiset opiskelivat kurssin retkikohteiden Málagan ja Granadan sekä matkakohteen Al- muñécarin historiaa etukäteen. Retket opas- tettiin espanjaksi. Tässä opiskelijoiden kirjoit- tama matkaraportti.

1.päivä

Perjantai 4.5.-lauantai 5.5.2018

Saavuimme Almuñécariin yöllä kahden aikoi- hin paikallista aikaa. Menomatka sujui mal- likkaasti ilman ongelmia. Tapasimme per- heemme paikallisen linja-autoaseman luona. Perheet ottivat meidät mukaansa heidän asunnoillensa, joissa he tarjosivat myöhäisen iltapalan. Tämän jälkeen kaikki menivät nuk- kumaan.

Heräsimme aamulla ja söimme aamiaista per- heessämme. Kyseinen aamupala oli viikon ai- noa suolainen. Odottelimme kämpällä reilut kaksi tuntia ja lähdimme yhteiselle kaupun- gin esittelykierrokselle. Kierroksesta muistu-

vat mieleen kaupungin vanha kalansuolaus- tehdas ja trooppinen puisto. Kierroksen pää- tyttyä kahden maissa palasimme kämpälle ja söimme päivällistä perheemme kanssa. Pää- timme maksaa univelkoja takaisin. Tunnin mittaisen siestan jälkeen suuntasimme ran- nalle muttemme valitettavasti ottaneet mu- kaan asianmukaista uintivarustusta ja aika kävi pitkäksi osalle. Parin tunnin istuskelun jälkeen palasimme jälleen perheemme luok- se. Söimme illallista kahdeksan aikaan.

2. päivä

Sunnuntai 3.5. 2018, Granadan retki

Sunnuntaina 6.5.2018 lähdimme aamulla bussilla klo 9 ajamaan kohti Granadaa. Matka kesti noin tunnin. Kun saavuimme sinne, menimme Generalifen puutarhaan ja Alhamburan palatsiin. Ilma oli lämmin. Jakauduimme kahteen ryhmään ja sitten menimme sisälle palatsiin, jonne oli tarkka sisäänpääsy aika suuren kävijämäärän takia. Linnavierailun jälkeen menimme syömään ravintolaan, joka oli ihan Alhamburan lähellä. Ruokailun jälkeen lähdimme kävelemään kohti Granadan keskustaa, jossa meillä oli hieman vapaa-aikaa, pysähdyimme myös San Nicoláksen näköalapaikalla ja sitten palasimme illaksi takaisin Almuñecariin.

3. päivä

Maanantai 7.5.2018

Heräsimme aamulla tuttuun tapaan klo 7 aikoihin. Söimme aamupalan perheissä ja lähdimme kouluun. Meillä oli edessä kurssin ensimmäinen koulupäivä. Kävimme koulussa lähinnä tutustumista ja hieman kertausta aikaisemmilta kursseilta. Ensimmäinen tunti kesti 1,5 tuntia. Tämän jälkeen meillä oli pieni

puolen tunnin tauko ja kävimme istahtamassa läheisessä kahvilassa. Kahvilassa myytiin todella hyvää tuorepuristettua appelsiinimehua. Tauon jälkeen olimme koulussa vielä toisen 1,5h pätkän. Koulupäivän jälkeen meillä oli hieman vapaa-aikaa ennen iltapäivän aktiviteetteja. Kävimme tässä välissä lounaalla perheissämme ja tutustuimme kaupunkiin. Klo 16 aikoihin lähdimme rannalle porukalla pelailemaan ja ottamaan aurinkoa. Noin klo 20-21 aikoihin menimme syömään päivällisen kotiin. Ruuan jälkeen lähdimme käymään vielä kaupungilla katselemassa menoa ja syömässä jäätelöt.

4. päivä

Tiistai 8.5.2018, San Miguelin linnassa vierailu

Kävelimme Almuñécarin katuja pitkin ylös San Miguelin linnalle. Matkan varrella näimme loukkaantuneen lokin, joka riiputti toista siipeään eikä pystynyt lentämään. Sää oli melko kuuma, ja linnalle saakka päästessämme olimme kaikki jo aika väsyneitä ja ostimme viereisestä kojusta vettä ja muuta juomista. Lepäsimme hetken linnan sisäänkäynnille vievän sillan kaiteilla, ja kuuntelimme oppeamme tarinointia linnan historiasta. Linna

oli rakennettu 100 eaa. Almuñécarin huipulle puolustussyistä, joten sekä maisemat, että historia olivat mielenkiintoisia. Linnan sisälle mentyämme meitä varoitettiin aggressiivisista, linnassa pesivistä lokeista. Aluksi niitä ei näkynyt, ja tutkimme linnan etuosaa. Mielenkiintoista oli kuulla, että kun linnaa oli rakennettu, sinne rakennettiin myös kylpylä, joka toimi aikanaan ihmisten seurustelupaikkana. Matkaa jatkaessamme törmäsimme pesivään lokkiin, joka ei pitänyt läsnäolostamme ja jouduimme luopumaan suunnitelmistamme mennä lokin pesän ohi linnan toiseen osaan. Näimme kuitenkin kaivon sisälle, jossa oli siellä kuolleiden vankien luita.

Koska emme päässeet jatkamaan alkuperäiseen suuntaan, suuntasimme linnan takosaan ja näimme linnasta löydettyjen esineiden näyttelyn. Näyttelyssä oli myös kylttejä, joissa kerrottiin muun muassa ruuista, joita linnassa eläneet olivat aikoinaan syöneet. Pienoisesta väsymyksestä huolimatta näyttely oli tosi mielenkiintoinen ja kuuma sääkään ei enää haitannut. Näyttelyn kierrettyämme lähdimme takaisin kotiin.

5. päivä

Keskiviikko 9.5.2018, Málagaan retki

Päivämme alkoi jo tuttuun tapaan aamiaisella kotona. Aamiaisen jälkeen suuntasimme kielikoululle, jossa päivän viimeinen oppitunti loppui puoli yhdeltä. Koulun jälkeen osa opiskelijoista kävi kotonaan ja näimme linja-autostasemalla kello 13. Ajomatka Málagaan kesti noin tunnin ja siellä meitä odotti lounas upean maiseman omaavassa merenrantaravintolassa. Söimme kaikki samassa pöydässä usean ruokalajin lounaan.

Ruoan jälkeen suuntasimme paikallisbussilla Málagaan katedraalille. Siellä oli paljon näkemisen arvoista katseltavaa. Seuraavaksi meillä oli muutama tunti vapaa-aikaa, joka kului erilaisia kauppoja kierrellessä. Illalla suuntasimme bussilla takaisin Almuñécariin.

6. päivä

Torstai 10.5. 2018

Vietimme viimeistä kokonaista päivää hyvässä, kuumassa ja aurinkoisessa, säässä ja hyvällä fiiliksellä. Päivämme alkoi normaaliin tapaan espanjan opiskelulla kielikoululla yhdeksän aikaan. Kielikoulun jälkeen oli vähän vapaata aikaa, minkä jälkeen piti palata lounaalle perheeseen. Täyttävän lounaan jälkeen reittimme suuntasi kohti historiallisia, roomalaisia akvedukteja, joita saimme ihastella tovin. Loppupäivä oli vapaa-aikaa ja päivää sai jatkaa haluamallaan tavalla. Osa porukasta lähti shoppailemaan Almuñecarin pieniin kauppoihin, monet suuntasivat kohti rantaa tai tapaksille paikallisiin ravintoloihin.

7. päivä

Perjantai 11.5. 2018

Heräsimme tavalliseen tapaan linnunlauluun kahdeksan aikoihin, minkä jälkeen menimme aamupalalle ja kouluun. Aamupäivän tunnin jälkeen söimme tauolla chocolate con churros eli churroleivonnaisia ja paksua kaakaoa. Sitten oli vuorossa käytännön oppitunti kauppahallissa. Siellä tehtävänä oli selvittää erilaisia ruokaohjeita ja ruokien aineksia espanjaksi. Tunnin jälkeen vuorossa oli lounas rantaravintolassa ja lepäilyä rannalla ennen illan ja yön kestävää kotimatkaa.

KAKE aloitti Klassikalla

KAKE eli kasvikerho aloitti Klassikalla. Toukokuun aikana tapaamisia on ollut koeviikosta huolimatta neljä.

Ensimmäisellä tapaamiskerralla sormet upotettiin multaan vaihtamalla uusi, ravinteikas kasvumulta ruokalan rönsyliljoille. Myös nukkatyräkin eli pahan pojan poikaset istutettiin uusiin ruukkuihin. Jokainen kakelainen sai oman pojan, jonka hän myös nimesi. Tulvana vuonna seurataankin, kasvaako Tarmo nopeammin kuin Kalevi.

Toisella tapaamiskerralla lisättiin multaa aulan vehkoille. Myös peikonlehdet ja posliinikukka virkistettiin uuteen ruukkuun. Pahat pojat huusivat vettä.

Kolmannella kerralla urakka olikin ihan konkreettisesti iso. Kirjaston kattoon ulottuva limoviikona oli kipristellyt juuriaan pienessä ruukussa varmaan istuttamisestaan asti. Yhteisvoimin juuret vapautettiin isompaan

ruukkuun ja kuivat oksat leikattiin pois. Kevään kasvunihmettä todistamaan istutettiin myös krassinsiemenet. Jännityksellä seurataan, kurkistaako mullasta vihreä elämänalku ennen lukuvuoden päätöspäivää.

Toukokuun neljäs tapaamiskerta keskittyi leikkelyyn. Toisen kerroksen alakertaan asti roikkuvat kultaköynnökset leikattiin vesiastiaan juurtumaan. Osa kasveista siirrettiin kesäksi pihalle nauttimaan yöttömän yön auringosta ja virvoittavista vesisateista. Toivotaan, ettei kumpaakaan tule liikaa.

Kakeilua jatketaan myös kesän aikana, koska janoiset kasviystävät sekä ulkona että sisällä kaipaavat vettä ja lannoitusta.

Uusia innokkaita kakeilijoita otetaan mukaan taas elokuussa. Silloin suuntaamme kasviostoksille. Haaveena on kaktusikkuna ja orkideakokeilu.

Klassikko, to be or not to be?

Pieti Tiilikainen

Klassikoita on kaikkialla.

Emme voi välttää niiltä mitenkään. Niihin viitataan mainoksissa, tv-ohjelmissa, kirjoissa ja vaikka missä. Yhteiskunta olettaa, että aikuinen ihminen osaa muutaman sitaatin eri maailmankirjallisuuden klassikoista ja näytelmistä. Koulussa useimmat ovat joutuneet tai päässeet koululaisen mielenkiinnosta riippuen, lukemaan ja näyttelemään klassikoita.

Mikä sitten on klassikko, ja miksi näemme ja kuulemme niitä kaikkialla?

Suna Vuoren Helsingin Sanomiin kirjoittamassa esseessä todetaan klassikon määritelmän olevan "arvostettu ja esimerkillinen teos, jossa tiivistyy jotain olennaista kulttuurista tai jotain ajatonta ihmisyydestä." Klassikoksi ei pääse siis mikä vain teos, vaan sen täytyy olla suuren yleisön arvostama ja sen täytyy kestää aikaa ja tulevien sukupolvien tarkastelua. Näin ollen teos, joka kuvaa osuvasti nykyhetken ilmiöitä tai ottaa kantaa paljon tapetilla olleeseen asiaan ei välttämättä yllä klassikoksi, jos mielenkiinto sitä kohtaan ei säily vuosikymmeniä suurena. Klassikoksi pääsee varmimmin luomalla teoksen, joka käsittelee ihmiskuntaa aina vaivaavia ongelmia tai kiinnostavia asioita. Tällaisia ovat esimerkiksi ihmissuhderistiriidat, raha, sota ja kauteus. Suuri osa maailmankirjallisuuden klassikoksi luettavista teoksista käsittelee näitä teemoja.

Kuka tai ketkä nostavat teoksen klassikon asemaan?

Usein ajatellaan, että klassikko syntyy, kun tarpeeksi suuri osa maailman ihmisistä haluaa lukea, nähdä tai kuulla sen. Klassikoita kuitenkin tarjotaan lapsille pienestä lähtien jo ennen kuin henkilö osaa itse muodostaa mielipiteensä klassikon tärkeydestä ja sen antamasta lisäarvosta hänelle.

Suomalaiset koululaiset oppivat Elias Lönnrotista ja lukevat ala-asteella Kalevalaa heti, kun oppivat lukemaan. Joku muu on siis päättänyt klassikon tärkeydestä heidän puolestaan. Päättäjä ei kuitenkaan ole ollut lapsen opettaja tai esimerkiksi hänen vanhempansa. Päätös on tehty sen perusteella, mitä on totuttu pitämään hyvänä ja lapselle tärkeänä kirjallisuutena. Myös taiteessa toistuu sama kaava. On päätetty, mitkä teokset ovat tärkeitä ja ne samat esitellään jokaiselle lapselle.

Tässä ei välttämättä ole mitään pahaa, sillä jos kansan keskuudessa vallitsee vahva yksimielisyys siitä, mitkä teokset ovat parhaita, ja tärkeimpiä oppia maailman ymmärtämisen kannalta, silloin niihin syventyminen on tietenkin viisasta ja perusteltua.

Olen kuitenkin sitä mieltä, että uusien teoksien nostaminen klassikoiksi vanhojen rinnalle ja esimerkiksi niiden opettaminen kouluissa olisi tärkeää, sillä silloin tapahtuisi edistystä, sen sijaan, että seuraavat sata sukupolvea opiskelisivat jo luuhun asti kaluttua Kalevalaa.

On myös mielenkiintoista ajatella, voisivatko esimerkiksi jotkin pelit nousta klassikon asemaan tulevaisuudessa. Nekin ovat omalla tavallaan tekijänsä luomia taideteoksia, jotka osallistavat enemmän ihmistä, kuin perinteiset kirjat tai maalaukset. Kuten Jussi Pullinen kirjoittaa Helsingin Sanomissa: "Seuraa-va Rokka on pelihahmo", on täysin realistista kuvitella, että tulevaisuudessa koulussa opitaan Kalevalan ohella jostain klassikon asemaan nousseesta pelistä. Pulliaisen tekstissä nousee myös esiin pelien suuri suosio jo nykyään. Ne ovat todella suosittuja kirjoihin verrattuna varsinkin nuorten keskuudessa. Ne koskettavat ihmisiä aivan kuten taiteen tulisi koskettaa parhaimmillaan ja ne koukuttavat pariinsa suurimman osan 16-64- vuotiaista suomalaisista.

Miksi meille ei siis opeteta jo nyt koulussa Fortnite:sta tai FIFA:sta?

Vastaus piilee siinä, ettei pelejä pidetä yhtä arvokkaina kuin kirjoja tai maalauksia. Ihmiset, jotka päättävät opetussuunnitelmista, tai jonkin asian medianäkyvyydestä, eivät ole vakuuttuneita siitä, tiivistyykö pelissä jotakin olennaista kulttuurista tai ihmisyydestä, kuten klassikolta vaaditaan. Pelejä kuitenkin pelaavat todella monet, joten ehkä pelimaailmaan tiivistyy jotain olennaista kulttuurista. Sinne on esimerkiksi kätevää paeta tosielämän aiheuttamaa stressiä, jota moni potee liikaa. Näin ollen pelit- ainakin ilmiönä, tiivistävät jotain olennaista kulttuuristamme.

Tulevalta klassikolta voidaankin vaatia täysin uudenlaista ajattelutapaa, kun ihmiskunnan tulevaisuuden määrittäviksi teemoiksi nousevat esimerkiksi ilmastonmuutos ja ylikansoittuminen. Tällöin myös erilaiset teokset alkavat kuvaamaan näitä asioita, joiden läpimurtoa kirjallisuuteen on odoteltu jo nyt lai-

hoin tuloksin, kuten Jukka Petäjä kirjoittaa Helsingin Sanomien artikkelissaan "Ilmastonmuutos ui tietokirjallisuuteen hitaasti."

Lukeminen itsessään on myös haastettuna nykyään ja monet muut asiat, kuten älypuhelimet ja tietokonepelit ovatkin vieneet ihmisten mielenkiinnon pois kirjoista. Lukemista kuvataan vanhanaikaiseksi ja hitaaksi. Miksi lukea, kun tiedon saa kännykällä minuutissa? Tällainen ajattelu vaarantaa kirjoitetun klassikoiden aseman ja nostaa esille uudenlaisia muotoja tulevaisuuden klassikoille.

Ehkä on hyvä, että tulevaisuudessa klassikoita voi esiintyä myös muissa muodoissa, kuin kirjoitettuna ja maalattuna. Se varmasti nostaa niiden kiinnostusta yleisön silmissä ja klassikot pääsevät siten kehittymään, koska useampi ihminen antaa mielipiteensä niistä.

Jos ihmiset eivät pääse yhteisymmärrykseen siitä, mikä on klassikko, tai pitäisikö esimerkiksi jotkin pelit nostaa klassikon asemaan, herää kysymys: Emmekö pääsisi helpommalla kokonaan ilman klassikoita?

Emme välttämättä, sillä klassikot luovat välillemme yhteenkuuluvuuden tunnetta.

Kun kaikki ihmiset ovat lukeneet saman teoksen, heillä on kokemusmaailmassaan jotain yhteistä. Jos kyseinen teos kertoo tärkeitä asioita maailmasta, ihmiset teoksen luettuaan ja sisäistettyään ymmärtävät asian. Klassikot ovat myös yleensä ansainneet paikkansa klassikkoina, eri ihmisten eri aikoina harrastaman kriittisen arvioinnin kautta, joten ne ovat todellakin tasokkaita ja maailmaa osuvasti kuvastavia teoksia. Klassikot myös yleensä opettavat lukijalle jotain tärkeää, joten niiden tehtävä opettajana on myös mer-

kittävä.

Toisaalta ilman klassikoita ei olisi eripuraa siitä, mikä ylipäättään on klassikko, siitä kuka saa päättää, mikä on klassikko tai väärin ansaittua klassikon asemaa. Jos klassikoita ei olisi ollenkaan, ihmiset saisivat periaatteessa itse, ilman ohjailua muodostaa oman maailmankuvansa, joka voisi poiketa rajustikin vierellä kulkevan maailmankuvasta.

Klassikoiden kautta kasvattamisessa on se ongelma, että meidät kaikki kasvatetaan sen enempää ajattelematta samaan muottiin, tuntemaan samoin samoista asioista ja pitämään samoja asioita oikeina ja toisia väärinä.

Eri kulttuureissa esimerkiksi käsitykset oikeasta ja väärästä poikkeavat paljon ja kult-

tuurien klassikot ruokkivat omia käsityksiään. Ehkäpä ihminen, joka olisi kokonaan itse muodostanut maailmankuvansa ei sopisi länsimaiseen yhteiskuntaan erilaisuutensa vuoksi lainkaan. Jotkut ovat taas sitä mieltä, että länsimaiset klassikot nimenomaan auttavat kokijaansa oman maailmankuvansa luomisessa tarjoamalla erilaisia näkemyksiä.

Klassikoita käytetään siis monessa tarkoituksessa ja niiden näkyvyys on suurta. On myös monia eri mielipiteitä siitä, mitkä teokset tulisi laskea klassikoiksi. Jo olemassa olevista klassikoista jokaisella on oma mielipiteensä ja ajatuksensa siitä, tuputetaanko niitä liikaa meille. Klassikot siis puhuttavat ja ollaanpa mitä mieltä tahansa kysymyksestä, ovatko klassikot tarpeellisia, yksi asia on varma. Elämme klassikoiden maailmassa.

Kirjavinkki: Kaikki viimeiset sanat -John Green

Tuomas Heikkinen

John Green kertoo jälleen valloittavasti nuorten elämään liittyvästä rakkaudesta ja ongelmista. Kaikki viimeiset sanat paneutuu Miles Halterin – kavereille tutummalta nimeltä Lyllerön – elämään. Hän muuttaa Culver Creekiin – sisäoppilaitokseen Alabamaan ja joutuu väkisinkin itsenäistymään. Hän tutustuu samassa huoneessa asuvaan poikaan, Everstiin (joka ei muuten ole oikeasti Eversti vaan Chip), muutaman huoneen ja puhelinkopin päässä asuvaan Alaskaan (joka ei yllätys yllätys ole oikeasti ALASKA), venäläiseen tyttöön Saraan ja japanilaiseen poikaan Takumiin. Uusi koulu tuo monia haasteita mukanaan; läheiseen järveen lentäminen kädet ja jalat sidottuina, ja siitä melkein seuraava kuoleman, on yksi.

Lyllerön harrastuksiin kuuluu ihmisten viimeisten sanojen oppiminen. Kysy häneltä kolmannen presidentin viimeisiä sanoja ja saat vastauksen kahden millisekunnin päästä. Kuitenkin tulee hetki, jolloin mikään ei ole enää niin kuin ennen; aina ei ole mahdollista joko sanoa, kuulla tai kirjata ylös ihmisten viimeisiä sanoja.

Greenin kirjoitustyyli on rehellinen ja se on täynnä filosofista pohtimista. Itselleni tuli halu lukea kirja etusivulla näkyvän tekstin myötä:

*...jos ihmiset olisivat sade,
minä olisin tihku,
ja Alaska olisi rajumyrsky.*

Kirjavinkki: Houkutus -Stephen Meyer

Tuomas Heikkinen

Isabella "Bella" Swan muuttaa isänsä luokse asumaan kaupunkiin, Forksiin, jossa harvoin paistaa aurinko ja jonka pojat ovat hulluna häneen jo ensimmäisestä päivästä lähtien. Edward Cullen ei ole poikkeus, vaikka hän sitä yrittääkin kovasti itselleen kieltää. Bellan tylsä elämä saa käänteä, kun Edward sytyttää hänen sisälleen roihuava tulen, jota on liian myöhäistä sammuttaa. Vaikka se ehkä olisi parasta.

Kirja on ensimmäinen osa Twilight-kirjasarjaa. Tämän tarinan ympärillä, varsinkin elokuvan, leijuu useita mielipiteitä, mutta se osaa kuitenkin yllättää positiivisesti. Intensiivinen kuvaus nuoresta rakkaudesta vie mukanaan ja upottaa lukijan maailmaan, josta ei halua lähteä pois. Tämän maailman vaarat

alkavat vähitellen selviämään Bellalle, mutta onneksi hänellä on enkelin näköinen, enkelin sieluinen ja vampyyrin voimat omaava suojeleja takanaan. Mikä siis voisikaan mennä vikaan?

Edwardin ja Bellan rakkaus on *yliluonnollisen* ja *kiihkeän* määritelmä.

Astuin häntä kohti silmät palaen uteliaisuudesta. Hän näytti valppaalta, vastahakoiselta. Hymyilin rohkaisevasti ja viittasin häntä astumaan esiin, kun lähestyin häntä taas askeleen verran. Hän nosti varovasti kätensä pystyyn ja minä jäin empien paikalleni.

Edward näytti vetävän syvään henkeä ja astui sitten keskipäivän auringon kirkkaaseen hehkuun.

Kirjavinkki: Poikani Sam

Elina Brilli

Keith Stuartin kirjoittama romaani Poikani Sam (Bazar, 2017) kertoo englantilaisesta Alexista, jolla on autistinen poika Sam. Alexin vaimo Jody heittää miehensä ulos yhteisessä kodista, sillä tämä ei ole hoitanut perheenpään velvollisuuksia tarpeeksi hyvin.

Alex muuttaa parhaan kaverinsa Danin luokse, joka elää varsin hohdokasta poikamieselämää. Jodylla ja Alexilla on kylmentyneet välit, mikä ei edesauta autistisen Samin hoitamista. Alexin ei ole tarvinnut pitää huolta Samista aikaisemmin ja nyt on viimeiset hetket löytää yhteys 8-vuotiaaseen poikaan. Samil-

le ostetaan pelikonsoli ja isä Alex saa myös osansa Minecraft-palikkapelistä.

Kirja on hyvin mukaansatempaava ja toden-tuntuinen. Kirjan kirjoittaneella Keith Stuartilla on autistinen poika, joten hänellä on omia kokemuksia autistisen lapsen kanssa elämisestä. Eläminen sairaan lapsen kanssa on kuin vuoristorata: Yksikin väärä ele tai tapa johtaa kohtaukseen, josta selviytymiseen tarvitaan paljon malttia ja rauhallisuutta. Suosittelen kirjaa kaikille, jotka ovat kiinnostuneet hyppäämään erilaiseen seikkailuun mukaan!

Lyhyt festariopas

Elina Brilli

Kesäloma on tuloillaan ja se tarkoittaa vain yhtä asiaa: hauskanpitoa. Mikä olisikaan sen parempi kuin käydä kavereiden kanssa festareilla? Hyviä lähellä olevia festareita ovat mm. **Kuopion Rockcock, joka järjestetään 26.-28. heinäkuuta** ja **Joensuun Ilosaarirock 13.-15 heinäkuuta**.

Pieniä, mutta tärkeitä vinkkejä festareille:

Ota mukaan vain kaikki **välttämätön**: älä kannu mukasi koko omaisuutta, taskuvärsä on aina olemassa.

Jos aiot yöpyä hotellissa, varaa se mahdollisimman pian – usein kaikki hotellit ovat täynnä festarien aikaan. Muita yöpymismahdollisuuksia ovat mm. leirintäalueet (telta mukaan!) ja koulumajoitukset.

Mukavat vaatteet säävarauksella. Sadetakki on hyödyllinen Suomen arvaamattomassa kessä, eikä lämpimät vaatteet ole myöskään pahaksi.

Ota mukaan omia eväitä jos budjettisi on tiukka: Festariruoat ovat usein hintavia, eikä kaikkia erityisruokavalioita ole välttämättä huomioitu. Hyvin säilyviä matkaeväitä ovat mm. raaka/energiapatukat, sipsit, suolakeksit, riisikakut, pilit ja pähkinät.

Vessapaperirullia messiin : Bajamajoista vessapaperi saattaa olla mystisesti kadonnut jonnekin.

Koska varsinkin kesällä on tärkeää juoda vettä, ota vesipullo mukaan! Festarialueella on vesipisteitä, jossa voit täyttää juomapullosi.

Aurinkorasva ja aurinkolasit! Ihon palaminen altistaa melanoomalle, jopa 95 % ihosyövästä voitaisiin estää suojautumalla oikein. Lue lisää auringolta suojautumisesta <https://www.ilmansyopaa.fi/tunne-syopariskit/aurinko/>

Valitse seurasi oikein: Festareilla on paljon ihmisiä, kaikki eivät ole rehtejä ja rehellisiä. Mukavalla tutulla kaveriporukalla pärjät jo oikein mukavasti.

Viimeisempänä muttei vähäisempänä hyvä ja innostunut mieli! Festareilla sattuu ja tapahtuu, mutta parasta on ajatella positiivisesti ja nauttia musiikista!

Etusivu

<http://www.ilosaarirock.fi/2018/>

<https://www.addnature.fi/festival-guide.html>

50 kohdan bucket list

Sara Lahti ja Tuomas Heikkinen

1. Roadtrip (pyöräretki)
2. kirjan lukeminen puussa
3. katujuna/biketaksi pyörätaksi
4. Riippukeinussa päikkärit
5. Festarit
6. Piknik
7. Veneily / soutumatka
8. Kalastusreissu
9. Ulkomaanmatka
10. Kaupunkiloma

11. Huvipuistopäivä
12. Nuotioilta

13. Telttailu
14. Mökkeily
15. Melonta kajakilla
16. Keltaisilla pyörillä ajaminen Helsingissä
17. Tunturivaellus / metsävaellus
18. Sukeltaminen
19. Tutustu ainakin 5 uuteen ihmiseen
20. Vesilautailu

21. Suppailu
22. Valvo koko yö
23. Kirkkoveineellä ajaminen
24. Rusketustatuointi
25. Kesäheila (tai kymmenen)
26. Ryyppyreissu
27. Katumuspäivä
28. Marjojenpoiminta reissu
29. Hyppytornista hyppääminen
30. Mölkkä
31. Tikanheitto
32. Kesäkirpparit

33. Testaa uusi jätskimaku
34. Vaihda hiustyyliä / värjää hiukset
35. Päivä ilman vaatteita
36. Yksi yö taivasalla
37. Benjihyppy
38. Lakkaa kynnet värikkäillä väreillä
39. PRIDE
40. Opettele tekemään kukkaseppele
41. Kakkoset huom! unohda kokeeseen lukeminen
42. Ota lävistys
43. Laula julkisella paikalla kavereiden kanssa
44. Halaa 50 ihmistä päivän aikana
45. Käy mummolassa
46. Opi uusi taito
47. Pyöräile suomen ympäri
48. Käy turussa
49. Kasvata kukka
50. Pidä grillijuhlat

Opiskelijakunnan hallituksen toimintakertomus 2017-2018

Kerttu Snäkin

Hallitus

Syksyllä 2017 opiskelijakunnan hallitus koostui 10 jäsenestä: Alpo Laitinen (puheenjohtaja), Kerttu Snäkin (varapuheenjohtaja), Aleksis Tammi (varapuheenjohtaja), Jannika Honkanen (rahastonhoitaja), Anttoni Kaipainen (vararahastonhoitaja), Tuomas Heikkinen (sihteeri), Natasa Ruuskanen (puljuvastaava), Anniina Sormunen (edunvalvontavastaava), Jaakko Bendel (tapahtumavastaava) ja Kaisla Kainulainen (tiedotusvastaava). Hallitus kokoontui joka viikko tiistaisin.

YYA-päivä ja taksvärkki

Syksyllä hallitus järjesti perinteiseen tapaan YYA-tapahtuman (orjapäivä), jonka tuotto meni Plan-järjestölle. Hyväntekeväisyys jatkui taksvärkin muodossa ja kohteena pysyi viime vuodelta tuttu koulu Gambiasta. Hallitus järjesti virkistystoimintaa koulun opiskelijoille keväällä pidetyllä harrastuspäivällä, jossa oli monia erilaisia lajeja tarjolla.

Uusi hallitus

Vuodenvaihdon jälkeen hallituksessa jatkoivat Kerttu Snäkin (puheenjohtaja) ja Tuomas Heikkinen (sihteeri), Aleksis Tammi (puljuvastaava), Anniina Sormunen (varapuheenjohtaja), Hilja Hautamäki (SLL-vastaa-

va ja varapuheenjohtaja), Jaakko Bendel (rahastonhoitaja). Uusina jäseninä aloittivat Eevi Pulkkinen (kuulutusvastaava), Salla Kiminki (some-päivitys), Henriikka Häkkinen (vararahastonhoitaja), Jannika Honkanen (rahastonhoitaja), Anttoni Kaipainen (edunvalvontavastaava). Vuodenvaihteen hallitus on koontunut viikoittain.

Ystävänpäivän sydänkarkit ja vappujuhla

Kevään aikana hallitus on piilottanut sydänkarkkeja ystävänpäivänä. Hallitus tuki myös rahallisesti vappujuhlaa.

Kahvia, huppareita ja Pulju

Olemme hankkineet myös uuden sopimuksen kahviautomaattiin. Hallitus on jatkanut kirjakierrätystä Puljussa. Hallitus on myös hoitanut abihupparien myyntiä. Lisäksi hallitus on selvittänyt mahdollisuutta hankkia koululle välipala-automaattia.

Ihanaa kesää toivottaa Klassikan opiskelijakunta!

Toimittajat

*Kuva 24: Non Solumin toimitus ryhmäkuvas-
sa. Kuva: Hovikuvaaja Juuso Jon-
ninen*

- Ikäläinen Juhani
- Juntunen Anni
- Kauppinen Marika
- Lahti Sara
- Mustonen Ella
- Mustonen Tiia
- Nissinen Tuuli
- Pulkkinen Eevi
- Sikanen Oona
- Soininen Miia
- Turunen Kiia
- Brillli Elina
- Mira Laitinen

Päätoimittaja

Tuomas Alanen

o_tuomas.alanen@edu.kuopio.fi

Toimittajat

- Heikkinen Tuomas
- Heiskanen Tatu

Ohjaava opettaja

- Henna Hämynen